

Ny dramatik

på Aarhus Teater

ANDEL

Af Caroline Malling Jørgensen

STUDIO

URPREMIERE

15. november 2014

Skuespilleruddannelsens Præsentationsforestilling

Elnebo Polmer
Waarli Grimstad

Dramatikken i centrum

Hvordan kan teatret støtte "teatret"? Svaret er enkelt:
Man investerer i ny dramatik – og dermed i fremtidens teater.
Vi er ikke kun sat i verden for at spille dét, som Shakespeare,
Ibsen og andre fantastiske dramatikere har skrevet.
Vi skal også spille den helt nye dramatik, hvor blækket dårligt
nok er tørt, før den bringes på scenen.

Aarhus Teater skal være hjemstedet for ny dansk dramatik.
Det sker i første omgang på Studioscenen.
Reglerne er enkle: dramatikken, stykket er i centrum.

For at den nyskrevne dramatik for alvor kan komme til
sin ret, er forestillingen ikke tænkt som et stort udstyrsstykke,
men vil i stedet have en næsten dogmeagtig enkel
scenografi. Igennem skuespillerne møder publikum det
nyskrevne stykke, og det møde stiller vi skarpt på.

I, kære publikum, er de første til at se dette stykke.
Jeg håber ikke, I bliver de sidste!

Mick Gordon
Teaterdirektør

SKUESPILLERUDDANNELSENS Præsentationsforestilling 2014

I *Andel* står 7 unge skuespillere fra Skuespilleruddannelsen ved Aarhus Teater for første gang samlet på scenen i en professionel opsætning. Det er nu de skal præsenteres for omverdenen som snarligt nyuddannede skuespillere – det er nu de skal vises frem. Med afsæt i den spritnye dramatik, skrevet til netop dette hold på netop denne scene, formidler skuespillerne i *Andel* dramatikerens egne iagttagelser fra et fællesskab i forfald. Glæd jer til skæve eksistenser, upassende samtaler og det rammeste alvor i Caroline Malling Jørgensens *Andel*.

Velkommen til præsentationsforestillingen 2014 – og velkommen i andelsforeningen!

ANDEL

af **Caroline Malling Jørgensen**

Scene 1: **Opslagstavlen** // Scene 2: **Opgangen**

Scene 3: **Rotten** // Scene 4: **Forår** // Scene 5: **Opgangen**

Scene 6: **Rotten og musen** // Scene 7: **Sommer**

Scene 8: **Opgangen** // Scene 9: **Efterår** // Scene 10: **Gårdfesten**

Scene 1: OPSLAGSTAVLEN

Vi har en cykelskursproblematik.

Der er igen blevet set fremmede mænd i opgangen.

Gadedøren smækker ikke på grund af det fugtige vejr, så husk at trække den i hårdt efter dig, når du går ind. Og ud.

Det var tale om tre mænd af anden etnisk baggrund.

Vi er mange cykler i gården efterhånden, og pladsmangel ER ved at være et voksende problem.

En ulåst gadedør tiltrækker de forkerte mennesker.

Ved udspørgsel om tilhørsforhold til opgangen og/eller erinde herinde forsvandt de efterfølgende hurtigt.

Der lugter på bagtrappen igen.

Må jeg minde om, at tørreloftet er forbeholdt tørring af VASKETØJ?

Der er igen tale om en jordslået kloak-skråstreg-grisestalds-agtig lugt.

Må jeg i den forbindelse anmode om, at de flyttekasser, der står

PÅ tørreloftet snarest placeres andetsteds?

Rottefængereren ER blevet tilkaldt. Han kommer og sætter fælder op i morgen.

Vi er fire store ladcykler nu. Og så vores almindelig cykler. Og så selvfølgelig "cykelgæster".

Vil folk i den forbindelse være venlige at huske IKKE at sætte deres køkkenaffald ud på bagtrappen?

Hvem ejer mørklægningsrullegardinet, der står nede i opgangen?

Lugten af skrald tiltrækker rotterne.

Hvor mange VED, at de har reservecykler stående?

Det har stået der i fem uger nu. Det er fra Jysk. Clorius kommer tirsdag og aflæser radiatorerne.

Dem der ved, at de har reservecykler stående, som de ikke bruger, vil de ikke sætte dem ned i kælderrummet?

Er der nogen der ved, om de er hjemme til at lukke Clorius-manden ind, og som man kan lægge nogle hos?

Og vil folk ikke være venlige at bede deres gæster om ikke at sætte deres cykler i cykelstativet.

Jeg er hjemme hele formiddagen. Nøgler kan afleveres i vores postkasse.

Så er det blevet tid til at gøre gården forårsklar. Datoer for fælles gård dag: søndag i uge 17, eller søndag i uge 18. Sæt kryds.

Husk at skrive på nøglen hvilken lejlighed den hører til. Eller læg den i en adresseret kuvert.

Det overdækkede cykelstativ BURDE være forbeholdt beboere. Sidste gang blev han lidt forvirret.

Det er bare lidt irriterende at komme hjem, og så er der ikke plads til ens cykel.

Hvis rullegardinet ikke bliver afhentet inden udgangen af denne uge, vil det blive sat til storskrald.

Det er bare lidt irriterende at komme ned om morgenen til en våd cykel. Og tomme pladser i stativet.

Hvis ingen ejer rullegardinet, så vil jeg da gerne have det.

Fælles gård dag bliver søndag i uge 17, da flest kunne der. Vi starter kl. 10 præcis.

Vil dem, der sætter bagdøren på klem i weekenden, undlade at gøre det fremover? Det giver rotterne fri adgang.

Husk at det koster 500 kr IKKE at deltage i gårddagen.

PS: Husk at rykke større møbler UD fra radiatorerne så cloriusmanden kan komme til. Sidste gang måtte jeg hjælpe ham. Han blev lidt forvirret.

Er man forhindret i at deltage i gårddagen KAN man få en individuel gårdtjans, som kan tages på et valgfrit tidspunkt.

Må jeg opfordrer folk, der bruger tørreloftet til måske at være LIDT hurtigere til at få båret deres tørre vasketøj ned, så der er plads til de næste?

Ønsker man dette, slipper man for bøden på 500 kr til foreningen, og man vil blive noteret som fremmødt.

Jeg skal hilse og sige fra rengøringsfirmaet, der vasker trapperne, at opbevaring af sko på bagtrappen vanskeliggør deres arbejde.

Vi skal have ryddet op i krybekælderen.

Så hvis folk lige vil huske at tage deres sko IND i lejligheden, så rengøringsmanden kan komme til. Det er især gummistøvlerne der er tale om.

Krybekælderen er IKKE til opbevaring af personlige affekter eller storskrald.

Folk må også meget gerne blive bedre til at huske at tage deres måtter ind, skulle jeg hilse og sige.

Hvor er industristøvsugeren?

Hvis folk måske også ville bruge TØJKLEMMERNE lidt mere i stedet for bare at smide tøjet over snorene, så ville der være plads til mere.

Krybekælderen SKAL holdes fri. På grund af rotterne.

Jeg har personligt lagt nogle bøjler derop, som vi ikke bruger mere. Det kan også give lidt mere snoreplads.

“Hej alle Vi holder lidt fest i aften. Kristian har fødselsdag.”

Må jeg foreslå, at vi til sommer laver en udbygning på cykelskuret?

“Håber det er OK. Hvis musikken bliver for høj, så kom ned og fest med. Smiley. 1. TV.”

Folk må meget gerne hente deres ting op fra krybekælderen inden arbejdsweekenden.

Nej, det er ikke OK

Hvis vi udvider ned mod skraldespandene, og så til gengæld flytter de "lugtfri" skraldespande (pap, papir, glas, plastic med videre) hen til den ANDEN husmur, så undgår vi at tage af arealet, hvor der er aftensol.

Fester skal annonceres en uge i forvejen.

Med venlig hilsen, 2. TH. Og 1.TH

Storskrald skal sættes i egne kælderrum/loftsrum indtil der rekvireres afhentning.

Det ville være synd at tage af arealet, hvor der er aftensol.

Det bliver engang i næste uge. Der vil blive hængt sedler op i opgangene om afhentningstidspunkt.

Så er der bestilt kompostcontainer. Den kommer mandag i næste uge. Og så må folk gerne bære ud dagen før og sætte det op af muren til NORDSIDEN denne gang. Husk at fjerne strittende søm, ellers tager de det ikke.

Kompostcontaineren er KUN til haveaffald.

Vil folk ikke være søde at huske det med skoene på bagtrappen? Det er lidt irriterende at skulle gå og træde i alt muligt.

Der må IKKE smides køkkenaffald i kompostcontaineren. Det tiltrækker rotterne.

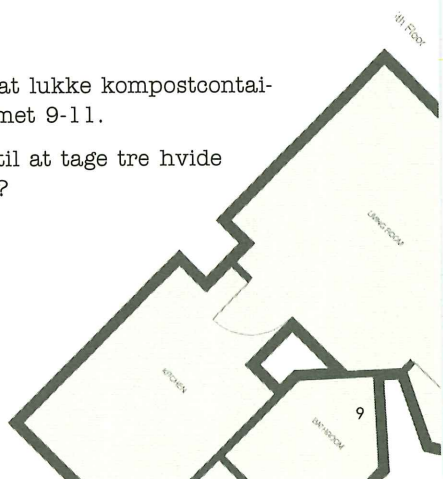
Hvem har taget fællesstigen?

Er der nogen, der ved, at de er hjemme til at lukke kompostcontainerne ind mandag? Den kommer i tidsrummet 9-11.

Er der nogen, der ved et uheld er kommet til at tage tre hvide hovedpudebetræk fra tørresnoren i forgårs?

Vi er hjemme.

Hvor er fællesstigen? De er fra Jysk.

Porten smækker ikke på grund af det fugtige vejr. Husk at skubbe den i efter dig, når du går ind. Og ud.

Hvis du er kommet til at tage dem med op, så bare læg dem tilbage på snoren. På forhånd tak. 1. TH.

Vil dem der slog låsen til porten fra i weekenden venligst afholde sig fra at gøre dette fremover?

Vil dem der har taget fællesstigen ikke godt sætte den tilbage?

Det er IKKE tilladt at slå låsen til gadedøren eller porten fra.

“Sorry. Smiley. MVH, 1.TV”

Så er det endnu engang blevet tid til vores årlige sommerfest.

Datoer for festen: Lørdag i uge 27, eller lørdag i uge 28. Sæt Kryds.

En reminder: Husk at skrabe gårdgrillen godt i bund efter brug.

Der sidder tit gamle kødrester.

Gadedøren og porten skal altid holdes aflåst. En ulåst port/gadedør tiltrækker de forkerte mennesker.

Skraldespendene til dagrenovation er IKKE til storskrald.

Sommerfesten bliver afholdt lørdag i uge 28, da flest kunne der.

Vi tænder op i grillen kl. 18 præcis.

Vil dem der har smidt det grå strygebræt og de fire affaldssække ud i skraldespandene venligst tage dem op igen og anbringe dem i private kælder/loftsrum.

For at undgå dobbeltgængersalater som det var tilfældet sidste år, vil der i år blive lavet en mad-oversigt. Giv Signe besked om, hvad du/I ønsker at medbringe til fællesbuffeten.

Der er igen blevet observeret fremmede mænd i gården. Der er bare ikke plads til vores dagrenovation, hvis skraldespandene fyldes med storskrald.

Husk at medbring eget kød samt fornødne drikkevarer.

Der er igen tale om mænd af anden etnisk herkomst uden kendt tilknytning til gården.

Festkomiteen vil traditionen tro sørge for flutes samt desertsurprise.

Hej. Vi mangler et hvidt elastiklagen og to gæstehåndklæder fra tørreloftet. Og tre hvide pudebetræk.

De er blevet set gående rundt ved bagdøren og over ved ladcyklerne.

Er der nogen, der ved en fejl er kommet til at tage det med ned?

Angående skraldespandene: Vil folk ikke blive bedre til at sortere deres affald og benytte de nye genbrugsskraldespande (glas, papir, pap, hård plast, metal, elektronik)? Nu har vi jo fået dem, så kan vi lige så godt bruge dem.

“Hej. Vi holder lidt grandprixfest i aften.”

Vil folk ikke være søde at huske IKKE at lukke nogen ind i opgangen, som de ikke ved hvem er?

“Hvis musikken bliver for høj, så kom ned og vær med. Smiley.
1.TV”

PS: Mælkekartoner er IKKE papaffald, da de har en indvendig plastichinde.

Fester skal annonceres en uge i forvejen. Jævnfør husorden. 2.TH

4. TH. har ved to lejligheder oplevet, at deres brevsprække i hoveddøren er blevet åbnet og at nogen kiggede ind.

“Smil til verden og verden smiler til dig.” ... Slettet.

Scene 2: OPGANGEN

Christian står i trappeopgangen foran en hoveddør. Der høres musik fra lejligheden. Han banker på. Venter. Han banker på igen lidt hårdere. Venter. Han vender sig for at gå. Kristian åbner

CHRISTIAN: Nå hej I VAR hjemme, det var dejligt, øh... HEJ, hej jeg hedder Christian, øh... kommer jeg på et dumt tidspunkt?

Kristian ryster på hovedet

Jeg er ked af, hvis jeg kommer og forstyrrer midt i det hele, I er jo nok i fuld gang med at komme på plads derinde og alt det, øh... men JA, hej, jeg ville bare lige, og UNDSKYLD hvis jeg bankede

lidt hårdt lige før, det var ikke for at... jeg var bange for, at I måske ikke kunne HØRE mig, jeg kunne høre at I spiller lidt musik, det var derfor jeg gik lidt TIL den, så øh men... Ja, hej, VELKOMMEN i opgangen, øh, for POKKER da, jeg er Christian, pænt goddag.

Christian rækker hånden frem. Kristian trykker den

KRISTIAN: Kristian.

CHRISTIAN: Vi bor skråt over jer, øh Emilie og jeg, 2. TH, jeg tror faktisk, at du måske har mødt min kone nede i gården tidligere i dag?

Kort pause - ingen tydelig reaktion fra Kristian

Nej men det er også lige meget, der er jo så mange nye ansigter I skal lære at kende, men hun sagde i hvert fald, at hun havde hilst kort på jer nede i gården i formiddags?

Kort pause - ingen tydelig reaktion fra Kristian

KRISTIAN: Hende med barnevognen?

CHRISTIAN: Ja lige præcis, ja, vi har en lille pige, øh... eller LILLE og lille, hun er ikke så lille mere, men hun sover stadig middagslur i sin barnevogn, HELDIGVIS, og øh, JA, det var så Emilie du mødte, min kone, øh... har, har I nogen børn eller?

Kristian ryster på hovedet

Nej, jeg synes heller ikke lige, at jeg havde HØRT nogen, men... det kunne jo GODT være, alligevel, DET ved man jo aldrig, men... I er jo også en lille smule yngre end os, eller, læser I stadig eller hvordan med det, du er flyttet ind med din kæreste?

Kristian nikker

Super, jamen så har I jo masser af tid til at få børn. Eller, I har tiden for jer, nej, men jeg ville egentlig bare lige sige velkommen og lige hilse på jer og... dejligt at I flytter ind, det er jo skønt med nogen nye mennesker i opgangen, eller i FORENINGEN, jeg håber I falder godt til, eller, det gør I jo HELT sikkert - vi har været RIGTIG glade for at bo her, vi har boet her i snart to år og... det er en god forening og en god gård, øh, og det er jo en LILLE forening, så alle kender jo ligesom hinanden, så det er jo rigtig hyggeligt, når vi ikke er flere så... Men TILLYKKE med lejligheden, det er jo en fed lejlighed.

Vi OVERVEJEDE faktisk lige kort dengang, om vi måske skulle købe JERES lejlighed og sælge VORES, når nu den var ledig, men, JA, det gjorde vi så ikke...

Kristian nikker. Torben kommer gående ned af trappen

Men jeres lejlighed er virkelig fed, det skal nok blive rigtig godt, I ligger jo, GODMORGEN Torben, I ligger jo rigtig godt i forhold til LYS, øh... VI har jo baghuset overfor os, og det tager ret meget af eftermiddagssolen, DESVÆRRE, men I er heldige, I går fri af baghuset, så I har vel solen næsten hele dagen, ikke?

Kristian nikker

Det er sgu lækkert, det skal I være glade for. Men så har I selvfølgelig også porten under jer, er det, er det noget I har været generet af, har det generet jer?

KRISTIAN: Nej.

CHRISTIAN: Nej, men I er jo også lige flyttet ind, det har I sikkert slet ikke lagt mærke til. JACOB var lidt ked af porten en gang imellem, fordi den jo SMÆKKER hver gang nogen går ind og ud - han havde sit soveværelse over porten - men foreningen HAR fået lavet et eller andet, sat en eller anden... jeg ved ikke lige, hvad det hedder fagligt, en ventil-ting eller pumpe på, så den ikke skulle smække så hårdt længere, så det er jo godt, at den smækker lidt BLØDERE.

Kort pause - ingen tydelig reaktion fra Kristian

Nej, men det er heller ikke fordi jeg vil forstyrre, I har jo nok masser I skal nå, jeg ville bare lige sige hej og øh... JA, så ville jeg lige spørge, om øh... om det er jer der har sat de gamle brædder ned i gården og de tre store affaldssække?

KRISTIAN: Jo.

CHRISTIAN: Ja? Øh, nu er det ikke fordi jeg skal komme og spille bussemand, og I er lige flyttet IND, men øh, det er bare fordi, vi har sådan en regel i foreningen om, at man ikke må sætte STORSKRALD, øh, ned i gården. Det skal man selv opbevare i egne kælderrum eller loftsrum. Ja, eller køre det væk hvis man ikke kan det.

Kort pause - ingen tydelig reaktion fra Kristian

KRISTIAN: Okay.

CHRISTIAN: Ja, og det kunne I selvfølgelig ikke vide, hvor skulle I vide DET fra, I er lige flyttet ind, og I har tusind ting at tænke på, jeg ville bare lige SIGE det fordi øh... JA, fordi det er ikke så godt. Der er ikke rigtig noget godt sted at SÆTTE de ting dernede, vi HAR talt i foreningen om at få sådan et aflåst SKUR til det, øh... det er der mange foreninger der har, men der er ikke rigtig plads, og vi kunne ikke rigtig blive enige om, HVOR det skulle være, og det ville lige meget hvad heller ikke blive et særlig STORT skur, og så var der jo ikke så meget pointe i at bygge det så... Det er IKKE blevet til noget, og så har vi jo børn, der løber og leger i gården, og de synes jo at sådan nogle ting er MEGA spændende at røre ved, så det går bare ikke, at vi stiller storskrald dernede, øh... De kan jo komme galt afsted og vælte dem ned over sig og rive sig på løse søm og sådan, så...

KRISTIAN: Vi skal nok fjerne det.

CHRISTIAN: Det ville være SUPER fedt, hvis I lige gjorde det. Og igen; der er jo ingen bad feelings fra foreningen, SLET ikke, det kunne I jo ikke VIDE, at I ikke måtte, og... i mange andre foreninger ville det sikkert IKKE være noget problem, at man satte sine ting ned i gården, men nu hvor vi er så LILLE en gård, og vi har lidt pladsmangel også, så har vi jo syntes, at det var bedst at løse det på den måde, at man SELV ligesom opbevarer sit storskrald, indtil der bliver rekvireret afhentning af det.

Kristian nikker

Og det skal man jo bare sige, altså, man kan jo altid henvende sig til viceværten og sige, at man godt kunne tænke sig, at der snart blev bestilt storskraldsafhentning, ved, ved I hvem viceværten er?

Kristian ryster på hovedet. Torben går op af trappen med en stige
Nej, men det er Michael fjerde til højre, der står for det, så ham kan man jo bare hive, HEJ Torben, lige hive fat i, og så bliver det rekvireret. Og så sørger han for, at der bliver hængt en seddel i opgangen med hvornår det bliver afhentet, og hvornår man kan sætte ned, og HVORDAN man skal sætte det - der er nogle regler

for, hvordan det skal se ud, der må f.eks. ikke være strittende søm og søkkene skal være HELT lukkede så... JA, det er sgu ikke for at være en bussemand, men vi har bare den REGEL, og derfor er det jo også bedst, at vi alle sammen gør det samme så... det ville være RIGTIG godt, hvis I lige ville få båret det væk. Snart.

Kort pause - ingen tydelig reaktion fra Kristian

Yes. Men godt lige at få hilst på dig, Christian. Jeg hedder jo OGSÅ Christian, det er jo sjovt, hedder du Christian med CH?

KRISTIAN: K.

CHRISTIAN: Nå men det er jo godt, så kan man se forskel på os. Eller, så er der lidt forskel på os. Men... Ja, VELKOMMEN til og... hvis I har nogen spørgsmål eller har brug for hjælp med et eller andet, så må I ENDELIG komme og banke på. Vi har jo den lille, så vi er næsten altid hjemme, så... Super. Jamen så vil jeg lade dig komme tilbage til arbejdet. Hils din kæreste eller kone eller, JA, og så ses vi jo nok i gården. God arbejdslyst Hejhej.

Kristian nikker og lukker døren. Christian går op

Scene 3: ROTTEN

I kælderen. Kenneth står og kigger på skadedyrsmanden, der sidder på hug ved væggen og kigger. Pause

KENNETH: Kan du se noget?

MANDEN: Hmmm...

Manden rejser sig og går på hug et andet sted. Pause

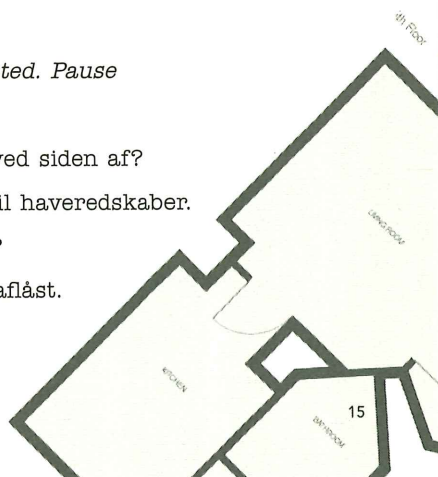
KENNETH: Er der noget dér?

MANDEN: Neej... Hvad har I i rummene ved siden af?

KENNETH: Kælderrum. Tre private og et til haveredskaber.

MANDEN: Har de stået åbne her for nylig?

KENNETH: De er altid lukkede. De holdes aflåst.

MANDEN: Hmm.

KENNETH: Tror du den er kommet derfra?

MANDEN: Neeej... Ikke hvis de har været lukkede.

Manden går et par skridt til den ene side i hug-stilling. Imens:

KENNETH: Jeg var hernede og kigge i går aftes med en lygte - jeg og en anden beboer. Vi kiggede herinde og under trappen. Vi kunne ikke umiddelbart se noget iøjefaldende.

MANDEN: De kan også være svære nok at få øje på. De er jo ikke ret store.

KENNETH: 45 centimeter. Mig bekendt.

MANDEN: Jeg snakker om lortene. ... 45 det er med hale.

Kort pause

KENNETH: Vi flyttede de kasser derover og/

MANDEN: Hvorhenne?

KENNETH: Øh dem der. Vi flyttede dem derfra og så herover. For at se om der måske var noget BAGVED, men... der var ikke noget iøjefaldende.

MANDEN: Hmm.

Manden går på hug et andet sted. Kenneth følger med. Kort pause

Ah

KENNETH: Hvad?

MANDEN: I har noget løst pus liggende.

KENNETH: Er det tegn på noget?

MANDEN: Ja. Fugt, som regel.

KENNETH: Vi HAR også haft vandskade - det fik jeg ikke nævnt - i forbindelse med det store skybrud, fik vi en omfattende mængde vand ind. Efterfølgende havde vi naturligvis affugtere kørende et godt stykke tid. DÆKSLET er nyt fra dengang.

MANDEN: Ja men det ser også fint ud. Det er ikke dér, de er kommet ind.

KENNETH: De? Er der mere end én?

MANDEN: Ja. Som regel. *Kort pause.* Ah

KENNETH: Hvad, hvad?

MANDEN: Neej. ... Nå, men lugten fejler jo ingenting.

KENNETH: Det var også den jeg først bed mærke i. Den var ikke så slående i starten, skal jeg lige sige, men hen over et par dage udviklede den sig til det kraftigere. En ram, lettere rådden lugt.

MANDEN: Lugten er god nok. Men det du kan lugte nu, det er så kloak.

KENNETH: Ja. Det er vel dér, de kommer fra. De små dyr.

Kort pause. Manden går et par skridt i hug-stilling

MANDEN: Men du mødte en på bagtrappen, sagde du.

KENNETH: Ja. Der fik jeg syn for sagen. Jeg kom hjem fra arbejde og gik op af bagtrappen. Det var dunkelt, jeg var alene og/

MANDEN: Hvad laver du?

KENNETH: Tandlæge.

MANDEN: Så er vi to der roder efter huller.

KENNETH: Ja. Nej, jeg kom op. Og så hørte jeg en lyd og standsede. Så hørte jeg den igen. Jeg fortsatte videre op, og så sad der så rigtig nok også en i vinduespartiet og... Det lignede at den prøvede at komme ud, den hoppede op og ned af ruden og/

MANDEN: Hvad sagde den?

KENNETH: Hvordan?

MANDEN: Du sagde, at du hørte en lyd.

KENNETH: Ja, den peb. Imens den hoppede.

MANDEN: Hvæsedde den af dig?

KENNETH: Det vil jeg ikke mene - jeg TROR det ikke. Men det var en meget høj lyd. Meget skinger. Som et skrig. Den rejste sig op på

sine bagpoter, fronterede mig, rejste sig og holdt sine forpoter op og ligesom UD imod mig alt imens den/

MANDEN: Du ville ikke være i tvivl, hvis den havde hvæset. De kan lyde fuldstændig ligesom en kat. Har I katte i opgangen?

KENNETH: Husdyr er ikke tilladt. Nej, men efterfølgende gik jeg så tilbage ned og åbnede bagdøren. Satte den på krog. Tog en kost og gik op og... fik geledet den nedad. Det var den ikke meget for, virkede det til, jeg måtte feje den ned det meste af trappen, imens den skreg og ligesom... TUMLEDE ned af trinene.

MANDEN: Det lyder voldsomt.

KENNETH: Og så i stedet for at løbe ud af DØREN fortsatte den så desværre ned her. Og forsvandt.

MANDEN: Hmm.

Kort pause. Manden åbner sin medbragte taske og roder lidt i den

KENNETH: Kan det have været en hun? Jeg mener, kan det have været fordi, at den har bygget sig en REDE et sted, at den ikke ville ud.

MANDEN: Deeet er svært at sige. Jeres loft er aflukket, 'ing?

KENNETH: Det er det. Det er en branddør, den SKAL holdes lukket. Jeg HAR også været rundt derinde og kigge med en lygte, for en sikkerheds skyld - jeg og den anden beboer. Vi fandt ingen synlige efterladenskaber. Hverken huller eller... afgnavede småspåner eller... ekskrementer.

Manden tager en spids genstand og roder med den i væggen. Imens:

Men der KAN reelt set godt være en rede et sted? Med unger?

MANDEN: Deeet kan der måske godt.

KENNETH: Den var bare temmelig modvillig. Med at forlade stedet. Og den måde den SKREG af mig, det var meget/

MANDEN: Den er blev jo nok lidt bange for dig. Og kosten.

KENNETH: Men det var mere TYPEN af skrig, det/

Manden pruster og rejser sig

MANDEN: Nu skal du høre. Jeg sætter nogle fælder op nu. Jeg sætter én oppe ved loftsdøren, hvis den skulle finde på at løbe op igen. Og så sætter jeg nogle stykker hernede. Lidt spredt.

KENNETH: Så du har ikke... der er ikke noget synligt ind og ud-hul, du tror stadig den er herinde?

MANDEN: Der er ikke noget, der sådan lige springer mig i ansigtet - men nu er det altså også et hul på størrelse med en tokrone vi leder efter. Der var noget herover, som jeg ikke helt kan afgøre.

Det dér. Det skal I nok lige få lukket til. Bare fyld et eller andet i det. På den anden side, så er fundamentet jo ret gammelt og...

KENNETH: Huset blev bygget i år 1900.

MANDEN: Ja, det er jo noget gammelt lort, 'ing, men fyld det op og... så måske blokker det med et eller andet tungt. Eller lad være, altså... lige på nær jern så kan de jo for fa'en gnave sig igennem det meste.

KENNETH: Ja. Ja.

MANDEN: Der er ikke lorte. Der er ikke ting, der er gnavet i. Der er ikke noget, der sådan rigtig indikerer en masse rotteaktivitet. Men her LUGTER. Det jeg tror, der er sket her, er, at vi snakker om EN rotte, der ved et uheld er kommet ind af bagdøren.

KENNETH: Men den har vi altid lukket. Den er ALTID lukket om aftenen.

MANDEN: Så den står ikke åben om dagen?

KENNETH: I reglen ikke. Men jeg skal selvfølgelig ikke kunne sige, om nogen har... Vi HAR en del børnefamilier i foreningen, og de... Der bliver jo nok gået lidt ind og ud, så det kan vel godt have hændt, at en af dem har sat den på krog.

MANDEN: Mere skal der heller ikke til. Hvis den dør har stået åben bare i X-antal sekunder, så har den jo fri bane til lige at smutte med.

KENNETH: Ja. Ja.

MANDEN: Prøv at holde bagdøren lukket fra nu af.

KENNETH: Ja. Ja. ... Du synes ikke, at vi måske skal prøve at ÅBNE den, så den har en chance for at smutte UD igen?

MANDEN: Det må I sgu selv afgøre, men faktum er, at så risikerer I bare, at der bare løber nogle flere ind.

KENNETH: Vi har bare ellers ikke haft rotter her i/

De hører noget og standser. Kort pause. Fede Lars kommer til syne med en Ikeapose med vasketøj over skulderen

KENNETH: Hej Lars

FEDE LARS: Er der rotter?

KENNETH: Bare EN. En der er... Det her er?

MANDEN: John.

KENNETH: John. Han sætter et par fælder op.

Fede Lars nikker en enkelt gang. Lang pause

FEDE LARS: Jeg går op.

KENNETH

Det er godt, Lars, vi ses.

Fede Lars går. Manden finder fælder frem

MANDEN: Du må også gerne smutte op, hvis du vil. Så gør jeg færdig her.

KENNETH: Okay. Godt.

MANDEN: Jeg kommer igen om en uge, fjorten dage, og tjekker fælderne.

KENNETH: Godt. Okay. Jamen så... Tak.

MANDEN: Ja velbekomme.

Kenneth står lidt. Så går han. Manden går på hug med en fælde

Anders Manley
Julie Buch-Hansen
Shelly Jacqueline Levy
Anders Aamodt

Jens Alexander Kepny Kristensen
Ulrik Waarli Grimstad

Anders Aamodt
Shelly Jacqueline Levy

Scene 4: FORÅR

Sofie og Katrine sidder i gården. Børnene, Sebastian og Ella, leger i en sandkasse. Bagdøren står åben, sat på krog

SOFIE: Det bliver fedt at få den gynge op, hva?

KATRINE: Ja for pokker da, det bliver da så fedt for dem.

Kort pause. Sofie kigger på børnene

SOFIE: Nårrr... Prøv lige at se dem engang?

KATRINE: Ja...

SOFIE: De leger så fint med hinanden for tiden.

KATRINE: Ja... Det er dejligt.

SOFIE: Det kunne de ikke sidste år.

KATRINE: Nej, der er virkelig sket meget med dem.

Kort pause

Så, Ella, stille og roligt, 'ing? Pas på Sebastian, han skal også kunne være der.

SOFIE: Sebastian? Er du tørstig? ... Skal du have noget vand? ... Han har ikke tid til at svare.

De griner lidt. Kort pause

KATRINE: Går det bedre med Kasper... er der noget nyt?

SOFIE: Nej... Han har fået en ny inhalator, men... Det ser ikke rigtig ud til, at den gør nogen forskel. Hosten er stadig det samme.

KATRINE: Så... er det blevet værre, eller, kan I fornemme om der er/

SOFIE: Det er svært at sige. Nu prøver vi denne her i to uger mere, og så skal han til tjek igen og... Så må vi jo se.

KATRINE: Ja.

SOFIE: Kaspers far fik jo astma, da han var i Kaspers alder, så - nej, Sebastian, du må da ikke tage skovlen fra Ella. Æj...

KATRINE: Det er lige meget. Hun er ligeglad.

SOFIE: Så husk at sige tak, 'ing? Nu har Ella givet dig skovlen, så siger man tak. ... Det må vi arbejde lidt mere på det der.

De smiler. Kasper kommer ud og sætter sig med gyngen og ophæng

De er bare blevet så store. ... Fatter du, at de er blevet så store?

KATRINE: De er da stadig lidt små.

SOFIE: Det går bare så hurtigt, altså.

KATRINE: Ja. ... Ella, skal du tisse? ... Sig til, hvis du skal tisse, 'ing?

SOFIE: Går det godt med det? Er hun ved at finde ud af det?

KATRINE: Ja, vi har ikke haft nogen uheld. Endnu. Men man skal huske at spørge hende i god tid. Eller, man skal spørge hende HELE tiden.

SOFIE: Sebastian er ret god til at sige til, det er virkelig fedt. Men han HAR også vist interesse tidligt, fordi han har set Kasper stå og tisse, 'ing? "Hvad er det, hvad er det?" Jo, det er så fars tissemand.

KATRINE: Ella har ikke været så interesseret. Det er først sådan kommet nu.

SOFIE: Nej men det er jo også noget andet at have en tissekone. Drengene kan jo SE hvor tisset kommer fra, der er jo noget at tage FAT i. Åh det er sjovt; i morges da Kasper stod og tissede på toilettet/

KASPER: Det har Katrine måske ikke lyst høre om.

SOFIE: Ej, hold dog op, det er da sådan en sød historie.

Kasper ryster på hovedet af hende

Nej, men Sebastian var med Kasper på toilettet, og han stod og gloede på strålen, der kom fra Kaspers tissemand, 'ing, og lige pludselig... så stikker han hånden ind i det. Tis OVER det hele... Kasper, har du egentlig styr på, om han skal tisse?

KASPER: Nej, det har jeg ikke. Men jeg kan spørge ham.

SOFIE: Skal du tisse, Sebastian? ... Basse, skal du tisse?

KATRINE: Hov, Ella. Sandet skal blive inde i sandkassen, 'ing? ... Ella? Det skal blive i sandkassen.

SOFIE: Det er lige meget. Vi fejrer det bare op senere.

KATRINE: Nej, uh Sebastian, nej, ikke i hovedet på Ella, vel? ... Sebastian?

SOFIE: Sebastian, du må ikke hælde sand i hovedet på Ella. Det kan hun ikke lide.

De kigger på børnene. Kort pause

KATRINE: Åh, nej. Sebastian, nej

SOFIE: NEJ, Sebastian! Du må da ikke slå Ella i hovedet, det gør ONDT.

Sofie går hen til børnene. Ella græder. Katrine rejser sig

KATRINE: Skal jeg/

SOFIE: Kasper kan du ikke lige

KASPER: Jo/

SOFIE: Kom og TAG ham eller et eller andet?

KASPER: Ja

SOFIE: Sebastian, STOP

KASPER: Jeg har ham, jeg har ham, slap af.

Kasper tager Sebastian og går ind. Katrine løber hen til Ella

KATRINE: Sååå, lille skat

SOFIE: Hun er okay.

KATRINE: Kom her. Ja, det gjorde ondt. Må jeg se, var det dér? ... Av-av-av.

SOFIE: Jeg tror ikke, at han slog hende sådan rigtigt.

Sofie går lidt væk. Katrine finder en sut frem

KATRINE: Det er okay, shyyy, det er okay. Se her. Ella, prøv at se her, vil du have den? ... Åhr lille skat, der blev du ked af det. Det kan jeg godt forstå. Er du okay? ... Vil du ned igen?

Katrine giver Ella et kys og sætter hende ned. Kort pause

SOFIE: Sikke noget, hva? ... De har ellers leget så fint i dag.

Kort pause. Kasper kommer ud

SOFIE: Hvad så?

KASPER: Jeg har sat ham op i sengen.

SOFIE: Græder han?

KASPER: Øh, ja.

SOFIE: Tager du tid?

Kasper nikker. Han hoster kort. Alle sætter sig igen. Pause

Børn altså. ... Det er også bare fordi, der er alle de store drenge nede i hans børnehave, de er simpelthen så grove. Den ene gang vi hentede ham havde han et bidemærke i kinden, har jeg sagt det?

KATRINE: Ja.

SOFIE: Det er altid den samme dreng. Viktor, han er bare... Vi VIDSTE bare, at det var ham, men pædagogerne havde selvfølgelig ikke set noget. ... Han plejer altså ikke at være sådan overfor børn på sin egen alder, det gør han altså ikke.

KASPER: Det kan jo også være, at Ella provokerede ham. Det er jo ikke alting vi ser.

SOFIE: Nej, noget må jo næsten have provokeret ham, ellers er han jo ikke sådan. Det har han jo ikke været længe.

Kort pause

Ej jeg kan ikke lide, hvis han græder. Er tiden ikke ved at være gået?

KASPER: Jo...

SOFIE: Ej, jeg går altså ind til ham. Det er synd.

Sofie går ind. Pause. Katrine kigger på Ella og bagefter på Kasper

KATRINE: Hvor tror du, at du vil... Hvor skal den hænge henne?

KASPER: Den gren der.

KATRINE: Den der? ... Er den tyk nok? Skal de ikke være ret tykke sådan nogle?

KASPER: Det er en frisk gren. Den kan bære meget.

KATRINE: Okay. ... Ja, der skal vel meget til at knække en frisk gren.

KASPER: Det tror jeg ikke, at du kan.

KATRINE: Nej ... Nej. ... Det er virkelig fedt, at du hænger den op. Ivan vil jo også gerne hjælpe dig, hvis det er, når han kommer hjem. ... Det er særligt, at vi ikke har nogen gode træer på græsplænen.

Pause. Sofie kommer ud med Sebastian på armen

SOFIE: Han stod inde i sengen og græd og sagde: "Far er sur, far er sur".

Kasper går hen til dem og tager Sebastian

KASPER: Sebastian, far er ikke sur på dig, men du skal høre efter hvad vi siger, og du må ikke slå.

SOFIE: Jeg HAR snakket med ham om det, han er altså rigtig ked af det.

KASPER: Det er okay. ... Er vi gode venner? Hva' du? Gode venner? ... Ella bliver ked af det, når du slår hende.

SOFIE: Du må ikke slå. OGSÅ selvom Ella driller dig, så slår man ikke.

KASPER: Han har forstået det. Så ikke mere nu. Ned med dig, du.

Kasper sætter Sebastian ned i sandkassen. Sofie sætter sig. Pause

SOFIE: Nej Ella, forsigtigt! Sebastian skal også kunne være der.

Katrine rejser sig og sætter sig hen ved sandkassen

KATRINE: Her Ella, tag denne her, så får Sebastian den anden. ... Laver I mad? ... Nej ikke i munden, Ella, ikke i munden, vel? Ad, ad.

Pause. Kenneth kommer ud af bagdøren. Han lukker den og sætter et lamineret A4-ark fast på den med knappenåle

SOFIE: Hej Kenneth.

KENNETH: Husk lige at bagdøren skal holdes lukket.

SOFIE: Hva'? Nåja, selvfølgelig. Vi skal nok lukke den, når vi går ind.

KENNETH: Den skal være lukket hele tiden. Jeg hænger en seddel op nu.

SOFIE: Men er det ikke okay, at den står åben, når vi er hernede?

KENNETH: Nej. Jeg hænger en tilsvarende seddel i opgangen.

SOFIE: Det er bare, vi render alligevel ind og ud hele tiden, og man kan ikke slå låsen fra, så det er jo lidt besværligt at/

KASPER: Vi skal nok sørge for at den er lukket fra nu af, Kenneth.

KENNETH: Godt. Hej.

KASPER: Hey.

Kenneth låser sig ind. Døren smækker. Kort pause

KATRINE: Nej, hov Sebastian ikke i hovedet på Ella, vel? Det er ikke så rart. Smid det her i stedet. ... Sådan, ja.

Kort pause

KASPER: Jeg går ind. Er der nogen, der kunne tænke sig noget?

KATRINE: Uh ja, der er mange ting, jeg godt kunne tænke mig.

KASPER: Nu var det faktisk ikke dig jeg spurgte.

Kort pause. Katrine kigger ned

SOFIE: En kop kaffe måske? Eller er det for sent?

KASPER: Okay.

Kasper går ind. Døren smækker. Pause. Ivan kommer

IVAN: Nå, der sidder I og hygger jer?

KATRINE: Hej? Du har da tidligt fri.

IVAN: Ja, vi sluttede lidt før. Hejhej.

SOFIE: Hejsa.

IVAN: Hej lille skat, hej Sebastian. Og hej store skat.

Ivan vinker til børnene og kysser Katrine på kinden

KATRINE: Hej. Uh, du er helt våd.

IVAN: Jeg har også cyklet hurtigt. Fuck, det er sgu ved at blive varmt.

SOFIE: Det er så lækkert.

IVAN: Jeg går lige hurtigt op og tisser. Hvordan ser det ud med mad? Har du haft tid til at tænke på noget?

KATRINE: Kylling med ovnbagte kartofler og salat.

IVAN: Godt nok. Skal vi grille?

KATRINE: Det ved jeg ikke, det havde jeg ikke tænkt.

IVAN: Vi skal da næsten grille, når vejret er så godt.

SOFIE: Vi tænder op i fællesgrillen halv fem. I kan jo bare komme ned og være med, hvis I har lyst?

IVAN: Fedt. Det vil vi da gerne så. Ikke Katrine?

KATRINE: Jeg havde egentlig tænkt bare at lave det i ovnen.

SOFIE: Så kan I da lige så godt grille, det bliver da mere lækkert.

IVAN: Ej, skal vi ikke gøre det, Katrine? Jeg skal nok stå for det.

KATRINE: Jo, okay.

IVAN: Så kan børnene også lege videre. Årets første grillaften.

SOFIE: Gud ja, årets første grillaften

Kasper kommer ud. Han sætter døren på krog igen

IVAN: Hej Kasper.

KASPER: Hejhej.

IVAN: Nå, så kommer der sgu gyng op.

KASPER: Ja, der går ikke så længe.

IVAN: Hvor er det fedt. Så skal vi rigtig gyng. Hva' I to, så kommer der gyng... Du må jo sige til, hvis du skal have en hånd eller noget.

KASPER: Tak, det er okay, jeg tror, at jeg har rimelig godt styr på det.

IVAN: Ellers må du sgu sige til. Nå, jeg går lige op, skat. Skal jeg tage noget med ned?

KATRINE: Åhr, det ved jeg ikke lige hvad skulle være.

IVAN: Har vi nogen is?

KATRINE: Det ved jeg ikke, det tror jeg ikke.

IVAN: Jeg smutter sgu ud og køber nogen så. Kunne folk ikke godt tænke sig en is?

SOFIE: Det kunne da være lækkert. Årets første is

KATRINE: Men kommer du så ikke lige ned inden du går? Jeg tror godt, at vi måske gerne vil med.

IVAN: Jeg er hurtigt tilbage. Det går hurtigere hvis I ikke tager med.

KATRINE: Jo men/

IVAN: Hvad med grillkul, har vi nok af det?

SOFIE: Vi har lige sat en ny pose i kælderen. Til Kasper: Vi spiser sammen i aften.

IVAN: Okay, I får nogle penge så.

SOFIE: Nej, det er da lige meget.

IVAN: Nej, sådan skal det sgu ikke være, I får lige nogle penge.

SOFIE: Ej, Ivan, det er da lige meget! I kan tage et par øl med.

IVAN: Det er en aftale! Nå, jeg skynder mig, skat. Vi ses om lidt

SOFIE: Vi ses!

Ivan går. Pause. Katrine nusser Ella

KATRINE: Skal vi gå en tur, Ella? Skal vi gå med far ud og købe is?

SOFIE: Du kan bare lade hende sidde. Vi skal nok se efter hende, hvis du gerne vil ud.

KATRINE: Ja... Ej, jeg tror, at jeg tager hende med. ... Kom skat.

Katrine løfter Ella op

SOFIE: Vi ses til grillhygge.

KATRINE: Det gør vi. Hej.

SOFIE: Hej så længe.

Katrine går. Sofie rejser sig og går hen og holder om Kasper

Er det okay vi spiser sammen?

KASPER: Det er fint.

SOFIE: Jeg ved godt, det gik lidt hurtigt, men det er da okay, 'ing?

KASPER: Jo.

SOFIE: Det er også lang tid siden, vi har spist med dem. Så kan børnene lege, og vi kan sidde og snakke og... det bliver da hyggeligt.

Kort pause. Hun slipper ham

Skulle jeg ikke have spurgt, eller hvad?

KASPER: Jojo, det er fint.

SOFIE: Men du siger jo ikke noget.

KASPER: Jeg siger, at det er fint.

Kort pause

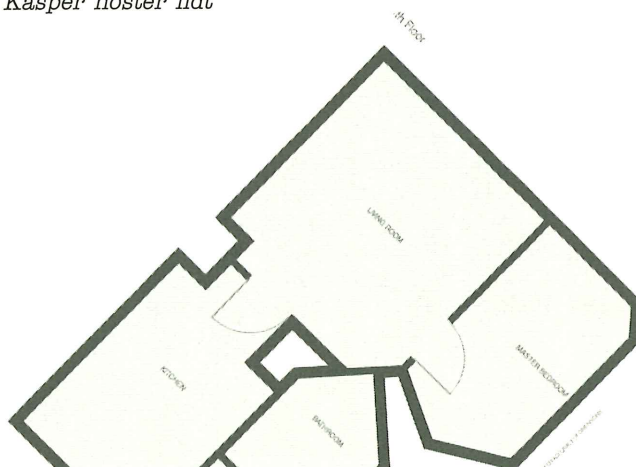
SOFIE: Det er jo ikke noget vi skal, Kasper, altså... Vi behøver jo ikke sidde ude, hvis du ikke har lyst.

KASPE: Jeg gider da ikke grille og så gå ind, det er sgu da for mærkeligt.

Kenneth kommer ud af døren. Han kigger kort på Kasper og Sofie. Så tager han døren af kroen

SOFIE: Uh, hold den lige, Kenneth, vi skal lige have en nøgle.

Kenneth holder døren. Sofie går ind. Han slipper den, den smækker. Kenneth går. Kasper hoster lidt

Scene 5: OPGANGEN

I trappeopgangen. Christian står foran hoveddøren. Der høres musik fra lejligheden. Han banker på. Venter. Han banker på lidt hårdere. Venter. Han bøjer sig ned til brevsprækken. Han hører Kristian komme. Han rejser sig hurtigt. Kristian åbner

CHRISTIAN: Nå hej, Kristian, I VAR hjemme, det var godt, øh... kommer jeg på et dumt tidspunkt, I lå ikke og sov, jeg kommer ikke og vækker jer?

Kristian ryster på hovedet

Det var godt, jeg var bange for, at det måske var lidt, øh... lidt TIDLIGT at komme og banke på, klokken er jo halv elleve, og det er søndag, så det kunne jo GODT være, at I stadig lå og øh... ja, det ville jo ikke være MÆRKEDELIGT, hvis I lå og øh... sov, VI er jo altid tidligt oppe på grund af den lille, og så kan man jo godt nogle gange komme til at glemme lidt, at alle andre jo IKKE nødvendigvis står så tidligt op i weekenden, øh, det gjorde VI i hvert fald ikke, men nu er halv elleve jo nærmest FROKOSTTID for os, når dagen allerede starter halv seks, så... men JA, jeg tænkte at jeg ville tage chancen nu, du er SIKKER på, at jeg ikke forstyrrer?

Kristian nikker

Det er godt, det er jeg glad for at høre, og UNDSKYLD hvis jeg forvirrede jer lige før ved, øh, med KØKKENDØREN, øh... det er fordi jeg kom op af bagtrappen, jeg var nede i GÅRDEN, og så tænkte jeg, at jeg ville banke på jeres køkkendør, når nu jeg alligevel var DER, øh... det ved jeg ikke om I hørte, det var her ved ti-tiden?

Kort pause - ingen tydelig reaktion fra Kristian. Torben kommer ned af trappen med to store sorte affaldssække

Nej men det er også fint, hvis I ikke hørte det, det var bare fordi jeg bankede på, og så først BAGEFTER så jeg at klokken kun liiige, GODMORGEN Torben, kun lige var godt ti, og så VENTEDE jeg godt nok også lidt, øh, for en sikkerhedsskyld, hvis I nu skulle komme, men så SKETE der ikke noget, og så gik jeg ud fra, at I IKKE havde hørt det, og så gik jeg op, men så da jeg kom OP tænkte jeg, at det kunne jo godt være, at I måske ALLIGEVEL havde været ude og

åbne EFTER jeg var gået øh... så det ville jeg bare lige SIGE, at hvis I hørte nogen banke på og så undrede jer over, at der ikke VAR nogen da I åbnede, at så... ja, at det var MIG, men øh, det hørte I ikke, så det er fint, men nej grunden til at jeg lige kommer rendende er, øh, I sidder ikke og spiser morgenmad vel?

KRISTIAN: Jo.

CHRISTIAN: Nej for fanden, Kristian, det er jeg sgu ked af, jeg skal nok gøre det kort så, jeg SYNES også, at jeg kunne lugte bacon, men jeg var ikke sikker på om det kom herfra, eller om det måske kom oppefra, øh, jeg TROEDE faktisk lidt, at det kom oppefra hos KENNETH, øh, han plejer nogle gange at, har I HILST på Kenneth?

KRISTIAN: Nej.

CHRISTIAN: Nej, men der er også mange I skal lære at kende, men Kenneth er FORMANDEN i bestyrelsen så... ham møder I jo NOK på et eller andet tidspunkt, om ikke andet så til den næste generalforsamling, den kommer engang her i... ja, det kan jeg ikke lige huske på stående fod men, NEJ for nu at gøre det kort, du skal jo tilbage til din mad, og UNDSKYLD lige Karoline fra mig, nej grunden til at jeg kommer rendende, nu kom jeg jo fra bagtrappen oprindeligt og... JA, det er jo bare en LILLE ting, men øh, da jeg kom op af bagtrappen så jeg, at I har et par SKRALDEPOSER stående ude foran jeres køkkendør, og jeg så også, at der stod to skraldeposer i GÅR, øh... er det de samme skraldeposer, der står der i dag, som også stod der i går, ved du det?

Kristian nikker

Ja? Nej, men nu er det jo heller ikke fordi jeg skal komme her og være sur politimand, det er bare fordi, det går ikke, at vi sætter skraldeposer på bagtrappen, øh... vi har haft lidt problemer med ROTTER i foreningen, øh, det ved jeg ikke, om I har hørt noget om?

Kort pause - ingen tydelig reaktion fra Kristian

CHRISTIAN: Nej, men nu har I selvfølgelig heller ikke boet her SÅ længe endnu, så hvor skulle I vide det fra, men øh... det KORTE af det lange er, at vi har en rotte i KRYBEKÆLDEREN, øh... og vi har haft en rottemand UDE, og det SKULLE ikke være noget stort problem, men han sagde, at det nok ville være en rigtig god IDE, at vi ikke

stiller vores skraldeposer ud på bagtrappen, men simpelthen lige sørger for at få gået ned med dem, øh... med det SAMME.

KRISTIAN: Okay.

CHRISTIAN: Det er bare bedst, at vi går ned med dem med det samme, Kristian, og det er en lille ting, det er sgu bare en lidt VIGTIG ting, øh... Selvfølgelig gør det ikke noget, hvis poserne LIGE er blevet stillet derud, altså hvis man lige stiller dem ud og skal ordne noget og SÅ går ned med dem. Det er bare vigtigt, at de ikke står der i flere timer, for slet ikke at sige flere DAGE, øh... lugten tiltrækker jo rotterne, og når først de ligesom er kommet ind, så er de jo ikke ret nemme at få UD igen og... JA, så hjælper det jo selvfølgelig heller ikke at grønthandleren ved SIDEN af stiller rådne grøntsager ud i DERES gård, som jo helt sikkert OGSÅ er med til at tiltrække dem til området, men... det kan vi IKKE gøre noget ved, vi HAR prøvet at få fat i dem, men de taler jo fan'ne hverken dansk eller engelsk, og så er der jo ikke så meget pointe i at snakke videre, så... vi er sgu bare nødt til selv at holde vores egen sti ren her, Kristian. Og så holde bagtrappen fri for skrald.

KRISTIAN: Vi skal nok gå ned med dem.

CHRISTIAN: Det ville være godt, Kristian, det ville være rigtig godt, og det er jo ikke for at stresser jer, nu SÅ jeg det bare lige, og så

Kort pause - ingen tydelig reaktion fra Kristian

CHRISTIAN: Nej, men jeg skal heller ikke opholde dig længere, for pokker da, IND til morgenmaden med dig, øh... Det ville bare være rigtig godt, hvis I lige ville prøve at huske at gå ned med jeres skrald sådan nogenlunde med det samme. Og igen; det er jo ikke fordi, det er et KÆMPE problem, men vi HAR bare været nødt til at lave den regel øhm... og lige være lidt ekstra OBS på det indtil rotterne ligesom... ja, GLEMMER at der er noget at komme efter, jeg ved ikke lige hvordan rotter tænker men... Og så er det jo også en SMAL bagtrappe, så vi er jo også ret glade for at der ikke står alt for mange TING derude øhm... sko og sådan, det kan godt være lidt SVÆRT, hvis folk sætter for mange ting og SKO derud, så kan det godt være svært at komme forbi øh... FORDI der er så smalt, som der er, og STEJLT, så det må man også meget gerne huske. Lige at tage skoene ind og... ja, få skraldet ned. ELLER holder det

inde indtil man kan gå ned med det, det er jo ikke altid man kan have det hele med, når man skal ned, hvis man også har tasker med og skal ud af døren og... VI har jo næsten altid et barn på armen, når vi skal op og ned, så vi ved jo alt om hvor svært det er at have det HELE med på en gang, men nu ER der jo bare en del børnefamilier her i opgangen efterhånden, så vi er ligesom nødt til at holde bagtrappen sådan rimelig ryddet, så folk kan komme ubesværet forbi, så...

Kort pause

Nej, men det var egentlig bare det jeg ville sige, så... JA, hils Karoline og sig undskyld at jeg lige opholdte dig og... ja, VELBEKOMME. Vi ses i gården, Kristian, hej.

KRISTIAN: Hej.

Kristian lukker døren. Christian vender sig for at gå, standser, vender om og banker på igen. Kristian åbner

CHRISTIAN: Jeg glemte lige, nu jeg lige HAR dig, øh... så ville jeg lige spørge, var det jer, der havde gæster nede i gården i går aftes?

Kristian nikker

Ja? Det er bare fordi nu kom jeg jo lige nede fra gården før, og... ja, der kunne jeg ikke undgå at lægge mærke til, at der lå en del cigaretskodder omkring BÆNKEN, øh... var det, er det, er det jeres?

Kristian nikker. Torben går op af trappen med en industristøvssuger

CHRISTIAN: Det er selvfølgelig helt fint, at I hygger nede i gården, det var jo også rigtig dejligt VEJR i går, så selvfølgelig sad I, HEJ Torben, sad I dernede med jeres gæster øh... det er bare, Emilie lagde bare mærke til, da hun var nede og lægge VIGGA tidligere, at der lå en del skodder under bænken, så en anden gang vil I så ikke huske at bruge cigaretspanden i stedet for?

KRISTIAN: Jo

Kristian nikker

CHRISTIAN: Ja, og så må I jo også meget gerne en anden gang lige skrive på opslagstavlen, hvis I ved, at I holder fest og sådan, øh... Faktisk SKAL det varsles en UGE forinden, så folk ligesom kan tage

deres forholdsregler, især børnefamilierne, nu er vi jo en andelsfor-
ening og ikke et kollegie, så vi skal jo alle sammen kunne være her
men... ja, det står jo alt sammen i den HUSORDENbeskrivelse I fik, da
I flyttede ind, at fester skal annonceres en uge i forvejen og musik og
larm skal ophøre INDEN kl. 23, så det behøver jeg jo ikke stå og for-
tælle dig. Godt. Jamen så var der ikke mere. Hej igen, Kristian.

Kristian nikker og lukker døren. Christian går

Scene 6: ROTTEN OG MUSEN

*I kælderens. Kenneth står og kigger på skadedyrsmanden, der
sidder på hug med en rottefælde i hænderne. I fælden sidder fire
musseben og en hale fast i lim - alt andet er væk*

MANDEN: Hmm.

KENNETH: Ja.

Kort pause

MANDEN: Nå... Der er en god og en dårlig nyhed. Den dårlige er,
at I også havde en mus. Den gode er, at det har I ikke mere.

KENNETH: Men vi har stadig en rotte?

MANDEN: Deeet ser det ud til.

De kigger på fælden

KENNETH: Og det er normal adfærd, det dér?

MANDEN: Ja.

KENNETH: Jeg mener, det er ikke en abnorm rotte, der gør sådan
noget? Det er ikke en... en SYG rotte?

MANDEN: Nu ligger det jo ikke til dem at være sådan super kræsne.

KENNETH: Nej.

MANDEN: Men de gør rent bord.

KENNETH: Lige på nær... fødder og hale.

MANDEN: Den blev jo nok møt.

Manden lægger fælden fra sig

KENNETH: Men... Hvor er MUSEN så kommet fra?

MANDEN: Dit gæt er sgu lige så godt som mit. De andre fælder er tomme. ... Har I før haft musseaktivitet?

KENNETH: Nej Nej.

MANDEN: Så er den nok kommet ind på samme facon som rotten, vil jeg skyde. De er jo ikke ret store, til gengæld er de hurtige, så der skal jo kun lige det X-antal sekunder til, så er de pilet ind.

KENNETH: Ja.

Manden går et par skridt i hugstilling

MANDEN: I har fået fyldt hullet op kan jeg se.

KENNETH: Ja. Vi havde gård dag sidste weekend. Der gik vi kælderens igennem. Fik sorteret. Båret storskrald ud. Fejet. Jeg og en anden beboer ordnede hullet med cementmørtel.

MANDEN: Det ser også fint ud. Her er pænt og rent.

KENNETH: Vi tog en tørn.

MANDEN: Var bagdøren åben på noget tidspunkt imens?

KENNETH: Vi var DESVÆRRE nødt til at sætte den på krog under udbæringen - vi var ikke det påregnede antal fremmødte. Jeg sørgede for, så godt jeg kunne, at holde et øje med den imens. Jeg og den anden beboer.

MANDEN: Så fik du jo nok dit svar dér.

KENNETH: Med musen, mener du?

MANDEN: Hmmm.

KENNETH: Ja.

Kort pause. Manden går et par skridt i hugstilling

MANDEN: Men du havde fundet lorte eller hvordan?

KENNETH: Ja. I forgårs. Da jeg kom hjem fra arbejde. Jeg gik op af trappen, og skulle til at låse mig ind, da jeg/

MANDEN: Hvor lå de?

KENNETH: Min bagdørsmåtte. Centreret på midten.

MANDEN: Hmmm.

KENNETH: De lå der ikke i går morges, da jeg tog afsted - jeg tog bagtrappen ned, så det ved jeg - men da jeg kom hjem fra arbejde, var de der så. De må umiddelbart være anbragt i tidsrummet 8.15 til 16.30. Jeg fjernede dem efterfølgende. Smed måtten ud. Så gik jeg ned i kælderen - med en lygte - og fandt... den dér. Så tænkte jeg, at det nok var bedst at ringe.

MANDEN: Du er sikker på, at det var rottelorte?

KENNETH: Efter hvad jeg har kunnet læse mig til, passede de på beskrivelsen. Både hvad størrelsen angår og... anretningen.

MANDEN: Mus skider jo overalt, hvor de er. Rotter plejer som regel at vælge et bestemt sted og så holde sig lidt til det.

KENNETH: Nå.

MANDEN: Det kan godt være at du skal vente lidt med at lægge en ny måtte.

KENNETH: Ja. Den vil simpelthen... du mener, at den vil gøre det igen?

MANDEN: Deeet kan du nok godt regne med.

KENNETH: Noget andet er, det glemte jeg at sige, da jeg sad på hug og fjernede ekskrementerne, kiggede jeg på min dør og synes, at jeg kunne se nogle/

Kenneth standser op. Der er en lyd. Kort pause

MANDEN: Hørte du noget?

KENNETH: Shy

De lytter

Hallo?

Kort pause. De hører lyden igen

Lars?

Kort pause. Fede Lars kommer til syne med en fyldt ikeapose over skulderen

Hej Lars.

FEDE LARS: Er der mus?

KENNETH: Bare EN. Men den er... John og jeg er ved at... Kommer du i aften?

Fede Lars nikker. Kenneth nikker. Lang pause

FEDE LARS: Hvad tid?

KENNETH: 20.30. Min lejlighed.

FEDE LARS: Jeg kan 20.45.

KENNETH: Det er også fint.

FEDE LARS: Jeg har mit hold i dag.

KENNETH: Det er i orden, Lars, du kommer bare.

Fede Lars nikker. Lang pause

FEDE LARS: Jeg går op.

Fede Lars går. Manden åbner sin medbragte taske og roder i den

KENNETH: Vi har generalforsamling i aften. Ekstraordinært. Så... Hvad bliver den fremadrettede plan, tænker du?

MANDEN: Deeet...

KENNETH: Beboerne er jo lidt bekymrede for situationens udvikling, så det ville jo være rart at kunne give dem en form for afklaring.

MANDEN: Vi kan jo ikke rigtig gøre andet end det vi gør. Og så vente på at den hopper i.

KENNETH: Nej. ... Og der er ikke noget MERE vi kan gøre, nogle andre slags fælder vi kan prøve?

MANDEN: Limfælden er den, der giver bedst resultat. Eller en kat.

KENNETH: Ja.

Manden tager en spids genstand op af tasken og roder lidt i væggen

MANDEN: Hvad var det du sagde med din dør?

KENNETH: Jeg skal jo ikke kunne sige det med sikkerhed, da jeg ikke er fagmand, men... Jeg SYNES, at der var nogle mærker.

MANDEN: Nå for søren.

KENNETH: Cirka to gange tre millimeter i bredden og... tilsvarende i dybden. Måske lidt mere.

MANDEN: Er det en gammel eller ny dør, du har?

KENNETH: Det er den oprindelige. Det har længe været min hensigt at udskifte den med en mere ISOLERENDE type men/

MANDEN: Så en gammeldags trædør?

KENNETH: Ja.

MANDEN: Jeg tager et kig på det, når jeg er færdig her. Men det du snakker om nu, det er så nok gnavemærker. Det er sådan de kommer ind.

Manden lægger mussefælden i tasken og tager en ny frem

KENNETH: Så det ER den? Det er DEN, der har gjort det, ikke?

MANDEN: Deeet kunne det jo godt tyde på. Det kan jeg først sige med sikkerhed, når jeg har set det.

KENNETH: Og du tror, at den vil ind?

MANDEN: Sådan kan man jo nok ikke rigtig stille det op, men altså et eller andet har den jo gang i.

KENNETH: Men vil den/

MANDEN: Det er jo ikke fordi, der er den helt store tankevirksomhed bagved. De prøver sig jo ligesom bare frem, 'ing?

Manden pruster og rejser sig

Nu skal du høre. Jeg sætter en ny fælde op her. Og så sætter jeg en oppe ved dig - det kunne godt lyde som om, du ligger på ruten.

KENNETH: Ruten?

MANDEN: Rotter har en fast rute, de går hver aften. Men jeg sætter en fælde. Og hvis det er den, der er i gang, så kan det måske godt være, at du skal overveje at få skiftet den dør ud.

KENNETH: Ja. Okay.

Kort pause. Manden rækker fælden til

MANDEN: Jeg banker lige på hos dig, inden jeg går.

KENNETH: Okay. Godt. Jamen så... Godt.

Kenneth står lidt. Så går han

Scene 7: SOMMER

Kasper, Sofie, Ivan og Katrine i gården. Ivan skænker kaffe op. Alle tager deres kopper. Kasper rejser sig fra bænken. De stiller sig lidt spredt og ser på børnene. Pause

KASPER: Jeg har sgu fået kræft.

Pause. Ivan og Katrine ser på Kasper. Sofie ser ned i jorden

Fik besked i går. Jeg har lungekræft.

IVAN: Nej?...

KASPER: Jeg er ked af at sige det sådan, men... det er altså sådan det er.

Sofie begynder at snøfte. Kasper går hen og lægger en arm om hende

IVAN: Men... Det kan da ikke passe.

KASPER: I et halvt år har de troet, at jeg havde astma. I et halvt år har jeg sagt, at det ikke var det. Jeg ville ønske, at det var mig, der havde taget fejl.

IVAN: Men... men...

KASPER: Ja, det er noget lort. Men nu ved vi det. Og nu ved I det. Og... så må vi jo se.

IVAN: Men... er I sikre? Er det fuldstændig sikkert?

Anders Manley
Julie Buch-Hansen
Ulrik Waarli Grimstad
Jens Alexander Kepny Kristensen
Anders Aamodt
Shelly Jacqueline Levy
David Elnebo Polmer

KASPER: Vi har set billederne af det og... Jeg har en tumor i højre lunge og indtil videre en metastase i luftrøret, der ligesom... blokerer, det er derfor, jeg bliver så forpustet.

IVAN: For helvede, Kasper.

KASPER: Det er okay. Det er okay.

Ivan går hen og giver Kasper et knus. Sofie begynder at græde. Katrine står lidt. Så går hun hen og giver Sofie et knus

IVAN: Er der noget vi kan gøre?

KASPER: Nej. Det her er flint.

IVAN: For helvede... Men... hvad så nu? Hvad skal der ske nu?

KASPER: Kemo om to uger.

KATRINE: Hold da op...

IVAN: Kan det ikke... de kan ikke operere det, eller?

KASPER: Ikke der hvor det sidder. De vil brænde et hul i metastasen, så jeg kan få luft igen, det gør de her i...

SOFIE: I overmorgen.

KASPER: Men andet kan de ikke gøre. Og så kemo.

SOFIE: Der var også pillerne.

KASPER: Ja, der er nogle piller, øhm... relativt nye, de har været på markedet i et par år. De virker på nogle kræftformer, så hvis kemoen ikke gør noget, så skal jeg prøve dem.

IVAN: Okay. ... For helvede da...

KASPER: Ja...

Ivan giver Sofie et knus. Katrine giver Kasper et knus

IVAN: Det gør os så ondt at høre.

SOFIE: Tak.

KATRINE: Det gør os virkelig, virkelig ondt.

KASPER: Det var hvad jeg fik ud af at være ikke-ryger.

SOFIE: Du har så dårlig humor.

KASPER: Jeg ved det. Det må du leve med.

De prøver at grine lidt. Kort pause

Jeg skal nok klare den. Det ved jeg.

IVAN: Selvfølgelig gør du det.

KATRINE: Det GØR du.

KASPER: Det er jeg nødt til. Ellers er der nogen, der bliver sure, 'ing?

Kasper lægger en arm om Sofie. Hun nikker. De kigger på børnene

IVAN: Kasper, jeg... Jeg vil så gerne sige et eller andet men... jeg ved ikke, hvad jeg skal sige. Hvad fanden siger man?...

KASPER: Det er et godt spørgsmål.

IVAN: Har I fortalt det til...?

SOFIE: Vores forældre var forbi i dag og/

KATRINE: Uh, Sebastian, pas nu på.

KASPER: Sebastian, ikke så tæt på, vel? Det har jeg sagt.

SOFIE: Vores forældre kom forbi i eftermiddags og/

KASPER: Sebastian, nej?

SOFIE: Hvad sker der?

KASPER: Han vil have gyngen.

KATRINE: Hun kan bare ikke så godt lide at blive skubbet.

SOFIE: Stille og roligt, ikke Basse? Forsigtig med Ella.

IVAN: Ej, men det er da også hans tur nu.

KASPER: Han vil kun fordi hun sidder der.

IVAN: Men hun har jo også haft den længe, Kasper, vi tager hende ned.

KASPER: Nej, bare lad hende sidde.

KATRINE: Kom, Ella, så lader vi Sebastian få gyngen lidt.

KASPER: Lad hende sidde, Katrine.

IVAN: Det er altså okay. Hun er ligeglad.

KATRINE: Hun kan sagtens lave noget andet.

KASPER: Han venter til hun er færdig.

SOFIE: Kan vi ikke bare lade ham gynge?

KASPER: Han har haft muligheden hele dagen, og han vil kun fordi hun sidder der.

SOFIE: Kasper/

KASPER: Sebastian, hold op! Ella har gyngen, gå væk med dig

Kort pause. De ser på børnene

IVAN: Nåhr... nu sætter han sig ned og venter. Hvor er du god, Sebastian

KATRINE: Ella er rigtig snart færdig, Sebastian, så får du den, okay?

Kort pause

KASPER: Nåh, hvor kom vi fra? ... Nåjo

De smiler. Kort pause. Kasper går hen og lægger en arm om Sofie

IVAN: Så... I fik det at vide i GÅR simpelthen?

KASPER: Scanning i fredags, samtale i går. Med ENDNU læge. Jeg tror ikke, at vi har talt med den samme læge to gange. Og ham i går, han... Ja, det er jo ikke nogen rar besked at skulle give til NOGEN, men han/

SOFIE: Han blev flov. Kasper sagde på et tidspunkt, at det da var godt, at vi så selv havde bedt om den scanning.

IVAN: Ej. Det passer da ikke.

SOFIE: Jo, det var jo os SELV, der bad om at få den, det var ikke noget, de havde tilbudt.

IVAN: Det er sgu da for dårligt. Hvorfor har de ikke gjort det?

SOFIE: Men på grund af Kaspers fars astma, fordi det passede helt med/

KASPER: Fordi jeg er ung, fordi jeg ikke ryger, fordi der ikke er kræft i min familie, jeg er ikke ligefrem den oplagte kandidat til lungekræft.

KATRINE: Men... hvorfor er det kommet, ved de hvorfor du har fået det så?

KASPER: Det har bare ligget der. Det kunne komme nu, det kunne komme om ti år, det kunne lade VÆRE med at komme, det... der er ikke noget svar.

Kort pause

IVAN: Hvordan har I det? Hvis man kan spørge om det?

KASPER: Det kan man godt.

SOFIE: Jeg tror ikke rigtig, at... vi helt har forstået det.

KATRINE: Reaktionen kommer vel også først senere. Kunne jeg forstille mig.

IVAN: Ja, man går vel i chok på en eller anden måde.

SOFIE: Vi er bare kede af det. Og... så er vi trætte. Der har ikke rigtig/

KASPER: Vi tænker mest praktisk. Helt lavpraktisk er der nogle ting, der skal ordnes. Jeg skal sygemeldes, og... Vi skal have afbestilt vores ferie, vi skal finde ud af, hvad vi gør med Sebastian når...

IVAN: Ja. Ja.

KASPER: Vi ved jo ikke, hvor dårligt jeg får det. Det er ikke sikkert, jeg får det så dårligt, som man hører, men vi er nok nødt til ligesom at planlægge udfra den mulighed, at det GØR jeg.

IVAN: Altså... hvis I får brug for, at vi måske ser lidt efter Sebastian, så må I jo endelig sige til.

KATRINE: Ja også bare hvis det er for et par timer, hvis I får brug for et par timer til lige at... være lidt alene eller/

SOFIE: Det er sødt af jer, men vores forældre træder nok til.

IVAN: Ja selvfølgelig.

SOFIE: De vil jo rigtig gerne hjælpe.

IVAN: Ja selvfølgelig. ... Men vi er her for jer, det... I må virkelig bare sige til. Hvad som helst. Vi skal jo ikke nogen steder i år, så...

Kort pause

Det må fandeme også være hårdt for forældrene, at... Jeg mener, det værste man kan forestille sig er jo, at ens barn bliver syg.

SOFIE: Lægen sagde faktisk, at Kasper chancer for at tage imod behandling er rigtig gode, fordi hans kræfttype ikke har noget med livsstil at gøre, men bare er... øhm...

KASPER: Surt show.

KATRINE: Men hvorfor skal du først starte kemo om to uger?

KASPER: Fordi de mener at/

SOFIE: Kasper har tabt sig en del, men når de har brændt hul i metastasen, skulle appetitten gerne vende lidt tilbage, og så kan vi begynde at dyrke lidt motion og få noget god mad og ligesom...

KASPER: Fede mig op til slagtningen.

SOFIE: Opbygge sådan en styrkebank, kaldte de det. Vi skal også gå på sådan et særligt motionshold for kræftramte.

KATRINE: Det er da rart, at I kan gøre det sammen.

SOFIE: Det er virkelig vigtigt, at vi gør det sammen. Kaspers mor var også meget sådan: "Vi kæmper sammen med dig" og... "Vi står sammen om det her, vi kommer igennem det sammen".

Sebastian begynder at skubbe Ella igen. Hun piver

KASPER: Jeg kan bare ikke se, hvem hun siger det for. Hvis det er for at trøste sig selv så fint nok, men hun skal ikke sige det for min skyld, for det passer ikke, Sebastian?

SOFIE: Det er jo ikke det hun mener med/

KASPER: Er der andre end mig, der har kræft? Nej, men så kan det jo heller aldrig blive nogen andens kamp, der er ikke nogen andre, der kan gøre noget. Det er kun MIG, der skal gøre noget nu, Sebastian, STOP

KATRINE: Åh, stille og rolig, Sebastian.

KASPER: HOLD OP, Sebastian!

IVAN: Nu stopper det her, vi tager hende ned.

KASPER: Lad hende sidde, Ivan

SOFIE: Kasper, han vil jo bare gerne gynde.

IVAN: Og det skal han også have lov til nu.

KASPER: Hør efter hvad jeg siger, Sebastian, STOP

Sebastian skubber Ella af gyngen. Hun falder ned og skriger

KATRINE: Åh nej

KASPER: SEBASTIAN!

Ivan og Katrine løber hen og tager Ella op. Hun græder. Kasper går hen og hiver fat i Sebastian. Sebastian begynder at græde

Hvorfor gør du ikke, som jeg SIGER?

SOFIE: Lad være med at råbe af ham

KASPER: Er hun okay, Ivan, er der sket noget?

IVAN: Hun bløder lidt.

KASPER: Er der sket noget med tænderne?

IVAN: Jeg tror bare det er læben.

KATRINE: Lad mig se

IVAN: Det er bare læben. Det er okay.

KASPER: Er du sikker? Kig ordentligt efter

IVAN: Det er bare læben. Det ser altid voldsomt ud.

KASPER: Hent noget papir Sofie, papir!

SOFIE: Ja Ja

Sofie løber ind. Ivan og Katrine trøster Ella. Sebastian græder stadig. Han prøver på at hive sig løs

KASPER: DU bliver her ... Er hun okay, Ivan?

IVAN: Det er bare en lille rift, det ser altid mere voldsomt ud end det er.

KASPER: Er du sikker?

IVAN: Jaja, det skal nok gå.

KASPER: Stop det hyleri. Det er ikke dig, der har slået dig.

Sofie kommer ud med en køkkenrulle. Kasper går ind med Sebastian

SOFIE: Her... Jeg kan også hente en pose ærter?

IVAN: Nej, det er fint, det er fint.

SOFIE: Er hun okay?

IVAN: Jaja! Bare tag det roligt.

SOFIE: Stakkels lille Ella

IVAN: Det er okay, Sofie, rolig/

SOFIE: Skal jeg hente noget vat, er det bedre?

IVAN: Nejnej det er fint.

SOFIE: Jeg tror ikke, han gjorde det med vilje

IVAN: Selvfølgelig gjorde han ikke det.

SOFIE: Han ville bare gerne være med.

KATRINE: Derfor skal han da ikke slå hende af gyngen.

IVAN: Det var et uheld.

KATRINE: Det lignede det ikke.

IVAN: Det var et UHELD.

KATRINE: Han blev ved! Han SÅ lige på os og blev VED

IVAN: Han er tre år

KATRINE: Han slog hende. Det gør han altid.

IVAN: Lad være med at råbe, du gør det bare værre

Sofie begynder at græde. Katrine tager Ella og sætter sig på bænken med ryggen til de andre. Ivan ser på Sofie. Kort pause.

Han ser at han har fået blod på blusen og begynder at gnide på det. Kasper kommer ud. Han bliver stående i døråbningen

Scene 8: OPGANGEN

I trappeopgangen. Der høres høj musik og festlige menneskelyde. Christian kommer ned. Han står lidt foran hoveddøren. Så banker han på. Venter. Han banker på lidt hårdere. Venter. Han banker på endnu hårdere. Venter. Han knæler ned og åbner brevsprækken

CHRISTIAN: HALLO? ... HALLÅÅÅ?

Kort pause. Lyset går i opgangen

Pis

Han rejser sig, trykker på kontakten, lyset tænder. Han løber ovenpå. Musikken standser. Kort pause. Der bliver sat ny musik på; Cottoneye Joe. Christian kommer løbende ned igen med et A4-ark i hånden. Han knæler ned og åbner brevsprækken

HALLO

Kort pause. Han banker på døren imens han råber ind af brevsprækken

HAAAAALÅÅÅ

ANDERS: (off stage) Hallo?

CHRISTIAN: Åben døren

ANDERS: (off stage) Kan du ikke komme ud?

CHRISTIAN: Åben HOVEDDØREN

Kort pause. En fuld mand, Anders, åbner hoveddøren

Er Kristian hjemme?

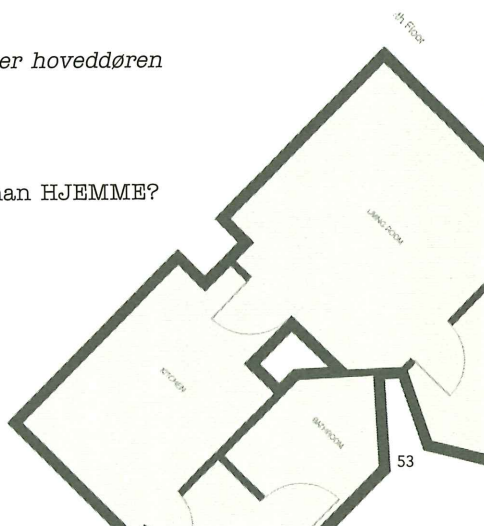
ANDERS: Hvem?

CHRISTIAN: Kristian, der bor her, er han HJEMME?

ANDERS: Det tror jeg.

CHRISTIAN: Gider du hente ham?

ANDERS: Vil du ikke ind?

CHRISTIAN: Ellers tak, hvis du lige vil hente ham.

ANDERS: Okay. Krelle? ...Yo KRELLE ...Jeg går lige ind.

CHRISTIAN: God ide.

Anders smækker døren i

ANDERS: *(off stage)* HEY hvor er Krelle?... Der står en mand i undertøj på trappen

Høje grin og skrål fra lejligheden. Christian venter i lang tid. Så banker han hårdt på igen

CHRISTIAN: HALLO? ... HALLÅÅÅÅ?

Manden kommer hen til døren men han åbner den ikke

ANDERS: *(off stage)* Hallo?

CHRISTIAN: Kristian?

ANDERS: *(off stage)* Nej det er mig igen.

CHRISTIAN: Hvor er Kristian?

ANDERS: *(off stage)* Øh, det ved jeg ikke lige, han øh...

Lyset går. Christian tænder det igen

Vi skal nok skrue lidt ned, hvis det er det?

CHRISTIAN: Vil du godt åbne døren, jeg gider ikke stå her og råbe

ANDERS: *(off stage)* Vi har skruet ned.

CHRISTIAN: Åben døren

Kort pause. Christian banker hårdt på

ÅBEN SÅ DEN DØR... For helvede, HALLÅÅÅ

Kort pause

KVINDE: *(off stage)* Hallo? hvem er det?

CHRISTIAN: Christian/

ANDERS: *(off stage)* Hey, lad være

KVINDE: *(off stage)* Er det Kristian?

ANDERS: (*off stage*) Du skal ikke åbne, gå væk

CHRISTIAN: Hey?

KVINDE: (*off stage*) Ej, jeg skal lige se hvem det er

ANDERS: (*off stage*) Lad være, for helvede, gå ind

CHRISTIAN: Hvad fanden sker der?

KVINDE: (*off stage*) Hallo, hvem er det, der banker?

ANDERS: (*off stage*) Gå nu ind

KVINDE: (*off stage*) Av!

ANDERS: (*off stage*) Gå ind

CHRISTIAN: HEY?

KVINDE: (*off stage*) Av, slap dog af ... AV, ANDERS

CHRISTIAN: Anders?

Christian banker. Lyset går. Han tænder det og banker videre

ANDERS? ... ANDERS?

Kort pause

ANDERS: (*off stage*) Ja?

CHRISTIAN: Anders, jeg vil gerne have, at du åbner den dør nu

ANDERS: (*off stage*) Øhm... det kan jeg ikke lige.

CHRISTIAN: Det er noget PIS, Anders. Du åbner den dør NU!

ANDERS: (*off stage*) Men Kristian er her ikke

CHRISTIAN: Jo han er, enten åbner du døren, eller også ringer jeg efter politiet

Kort pause ANDERS?

ANDERS: (*off stage*) Men... jeg skal hilse og sige, at festen altså ER blevet annonceret.

CHRISTIAN: Gu er den RØV! Den er skrevet på tavlen I DAG, det skulle være gjort for en UGE siden, det er FORBUDT at holde fest uden at annoncere det rettidigt

ANDERS: *(off stage)* Men/

CHRISTIAN: Klokken er 00.30 og denne her fest slutter NU, eller der bliver ringet efter politiet

ANDERS: *(off stage)* Øhm... Ja.

CHRISTIAN: Hører du hvad jeg siger?

ANDERS: *(off stage)* Øh... vent lige.

CHRISTIAN: Nej

ANDERS: *(off stage)* Øjeblik.

CHRISTIAN: NEJ

Christian banker på døren

Anders... Anders... KRISTIAN!

Kort pause. Christian skal til at banke igen men standser. Han folder papiret ud som han havde med i starten og læser det op HØJT

Husorden i A/B Husbukken

Punkt 1: Larm og høj musik er ikke tilladt imellem kl. 23 og kl. 08
Større fester eller andre særligt støjende arrangementer skal varsles ved opslag i opgangen mindst 1 uge i forvejen

Punkt 2: Affald må ikke henstilles i gården Storskrald må kun sættes i gården 1 uge før de af bestyrelsen bestilte storskrald-afhentninger

Punkt 3: Opgangen/ bagtrappen må ikke benyttes til opbevaring
Det være sig både affald, flasker, aviser, redskaber, sko/

Lyset går. Christian tænder det igen. Der bliver grinet og råbt af ham inde fra lejligheden

ANDERS: *(off stage)* Gå, dog hjem med dig

MAND: *(off stage)* Skrid

ANDERS: *(off stage)* Fuckhead

KVINDE: *(off stage)* Luk røven, idiot

Christian står lidt. Så løber han ovenpå. Han kommer ned med en hammer og et søm. Han banker husordensedlen op på døren med hammeren. Det larmer voldsomt. Folk begynder at skrike inde fra lejligheden.

ANDERS: (*off stage*)

Han er jo sindssyg?

KVINDE: (*off stage*) Han smadrer fandeme døren

MAND: (*off stage*) Han er jo fucking sindssyg

KVINDE: (*off stage*) Psykopat

Christian kigger på sedlen

CHRISTIAN: Jeg ringer efter politiet om fem minutter.

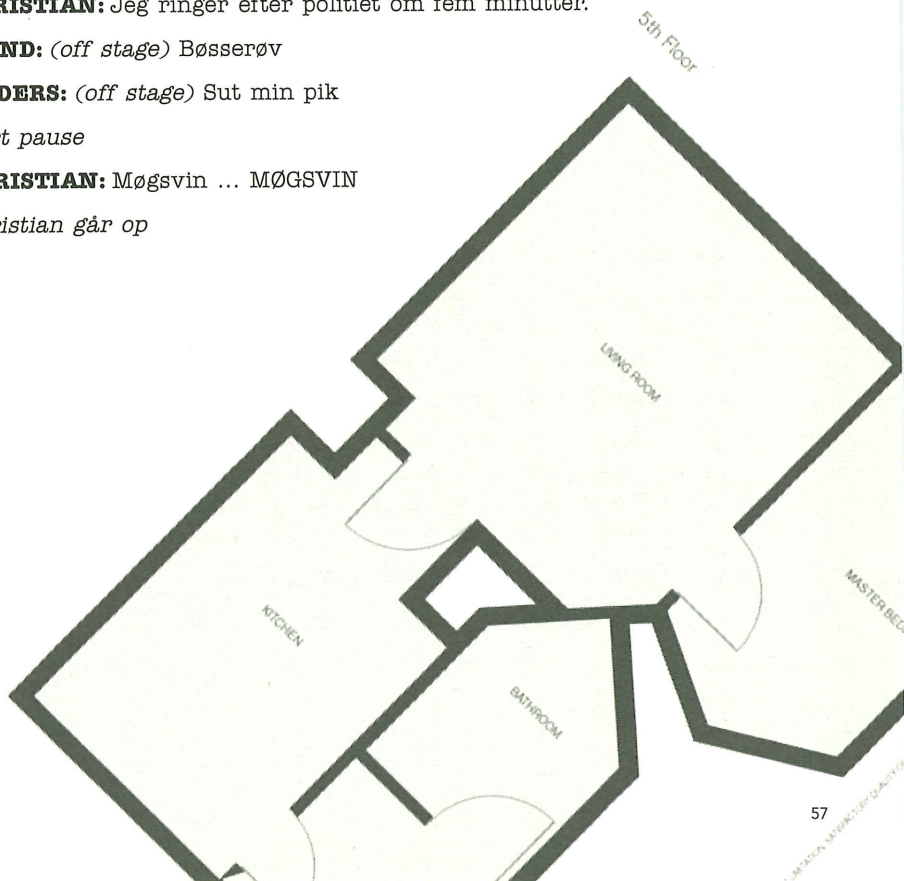
MAND: (*off stage*) Bøsserøv

ANDERS: (*off stage*) Sut min pik

Kort pause

CHRISTIAN: Møgsvin ... MØGSVIN

Christian går op

Scene 9: EFTERÅR

I et køkken. Katrine står og koger vand. Ivan kommer ind.

KATRINE: Er det det her vi gør? Er det virkelig... Er det mærkeligt?

IVAN: Det er bare en snak. Vi er nødt til at få talt med ham.

KATRINE: Jeg har det bare lidt mærkeligt med det.

IVAN: Vi skulle have taget den, HAN skulle have taget den med os for...

Han har haft fire dage til at komme til os, og han er ikke kommet.

KATRINE: På grund af mine sms'er.

IVAN: Hvis det var mig, der havde hængt den gyng op, og Sebastian var faldet ned med den og brækkede benet, så var jeg fandeme gået ned til dem med det samme. ... Men de er åbenbart konfliktsky mennesker. Men det forklarer vel også hvorfor Sebastian får lov til at gå rundt og slå på Ella uden at de gør en skid ved det.

KATRINE: De gør jo også noget.

IVAN: Sgu ikke noget der virker. Hvor længe har det stået på, et år nu?

KATRINE: De har været så meget lort igennem.

IVAN: Hans sygdom har ikke noget med det her at gøre, det var også sådan før. Vi er nødt til at skille tingene ad, det her kunne være gået rigtig galt, hun kunne være landet på sit hoved, Katrine.

Kort pause. Ivan får en sms og læser den

Han kommer nu. ... Det de har været igennem er forfærdeligt. Men han er i bredring. Hans metastase er væk, hans tumor skrumper, den er skrumpet 40%, han er en af dem, der kommer til at klare den. Hvis det skal handle om kræft, så... så bliver alt andet jo pisse

Katrine nikker og hælder vand på kanden.

Kort pause. Det banker på køkkendøren. Ivan åbner

Hej Kasper.

KASPER: Hej.

IVAN: Kom indenfor.

KASPER: Tak.

Kasper tager sine sko af. Katrine finder krus frem

IVAN: Åh... det er sgu ikke så nemt det her.

KASPER: Jeg vil godt lige starte med at sige... må jeg sætte mig ned?

IVAN: Ja selvfølgelig

Kasper sætter sig på en skammel. Katrine og Ivan bliver stående

KASPER: Vi er jo så kede af det, der er sket med Ella. Der var jo ingen, der kunne have forudset, at det ville ske, og... Det kunne jo lige så godt have været Sebastian, der var faldet ned, og...

IVAN: Det var et grimt uheld.

KASPER: Ja.

IVAN: Kasper, vi er rigtig glade for, at du havde tid til at komme op nu, så vi lige kan få snakket om det. Vi har nogle... nogle ting, som vi godt kunne tænke os at få vendt med dig og...

KASPER: Ja men selvfølgelig. Vi har også tænkt på jer. Vi har også haft lyst til at... Vi kunne bare ikke rigtig fornemme på sms'erne, om I havde lyst til at se OS.

IVAN: Nej det...

KASPER: Og som vi også har skrevet, nu siger jeg det bare igen, hvis der er et eller andet vi kan GØRE for jer, så må I endelig sige til.

IVAN: Tak, det er sødt af jer. Øhm... Jeg har tænkt meget, eller vi har tænkt meget over, hvordan vi skulle gribe det her an og... Det er vigtigt for os, at denne her snak ikke bliver... du skal jo ikke sidde og føle, at du sådan... står ALENE og skal forsvare dig eller/

KASPER: Det føler jeg heller ikke. Nu er det bare sådan det lige er.

IVAN: Det er jo ikke fordi du sådan skal... skal sige undskyld til os.

KASPER: Nej, det havde jeg heller ikke tænkt, at jeg skulle.

IVAN: Nej? Øhm... Grunden til at vi gerne vil have denne her snak er ikke fordi, at vi skal snakke om skyld i det her, øhm, det er ikke

nogens SKYLD, det der skete, det var et uheld, og... som du selv siger, det kunne lige så godt være Sebastian, der var faldet ned, nu var det så bare Ella og... Vi har bare brug for at/

KATRINE: Og vi er godt klar over, at det er vores ansvar. Det er vores ansvar, hvor vi sætter Ella, det var jo KUN vores ansvar, at vi satte hende på den gynge, det ved vi godt, og den må vi også tage PÅ os, men... men det der ligesom... det der...

Katrine begynder at græde, hun prøver at lade være

Undskyld. Jeg... Jeg bliver lidt ked af det nu.

KASPER: Ja. Det har også chokeret os rigtig meget, at det gik så galt.

IVAN: Kasper, det er ikke nemt at sige det her, men... Grunden til at vi har det, som vi har det, nu var det jo dig, der satte gyngen op, og du satte den op til Sebastian og sagde at Ella også godt måtte/

KASPER: Jeg satte den op, så begge vores børn kunne bruge den.

IVAN: Og det var også mega fedt, at du gjorde det, og vi har jo også kun været rigtig GLADE for den gynge, børnene har jo virkelig været/

KASPER: Men hvad var det der... nej undskyld hvis jeg/

IVAN: Nej, nej, det er fint/

KASPER: Det er bare... hvad var det egentlig der skete?

IVAN: Jamen vi gyngede. Jeg gyngede med hende og... Jeg har selvfølgelig også bagefter tænkt på, om jeg måske gyngede den for højt, eller, for voldsomt eller/

KATRINE: Du gyngede normalt.

IVAN: Men vi gynger, og da hun ligesom gynger fremad, altså da hun er oppe og gynger fremad, så... ja, så knækker den ene... øhm...

KASPER: Wire.

IVAN: Det, nå, det var wiren der knækkede? Jeg troede, at det var snoren. Eller ikke SNOREN men/

KASPER: Det havde nok ikke været så klogt at hænge en gynge op i snor.

IVAN: Nej

KASPER: Du mener rebet.

IVAN: Selvfølgelig.

KASPER: Ja og så er det så wiren, der sad fast til rebet, der er knækket.

IVAN: Okay. Okay. ... Nu er det heller ikke fordi vi skal snakke om, HVORDAN du har hængt gyngen op, du har hængt den op efter bedste evne og... Jeg ved f.eks IKKE noget om, hvordan man hænger en gynges op, så det ville/

KASPER: Jeg vil da gerne fortælle jer, hvordan jeg har gjort det. Ligesom dig ved jeg heller ikke det store om at hænge gynges op, så det undersøgte jeg, før jeg gik i gang og... og jeg spurgte om råd hos en fagmand NETOP så den ville være sikker. Jeg ville jo aldrig lave et eller andet, som jeg ikke selv ville sætte mit eget barn op på.

KATRINE: Men jeg vidste jo f.eks. IKKE, at den kun kunne bære 50 kilo. Det var jo kun dig og Sofie og Ivan, der vidste det. Og vi kan jo ikke gå hele tiden og holde øje med hvem, der bruger den gynges og HVORDAN, vi bor i en gård, hvor der hele tiden kommer gæster og folk udefra og... Jeg så jo, da jeg kom ned i gården med Ella den dag, at cigaretspanden var flyttet over ved bagdøren.

IVAN: Katrine/

KATRINE: I havde holdt fest, og I havde sendt jeres gæster udenfor og ryge, og det er fint nok, men fordi det her skete lige i røven på det, så lægger jeg jo bare to og to sammen, og det jeg kommer frem til er, at så er det nok en ELLER flere af jeres gæster, der har siddet på den gynges. Og røget.

KASPER: Ja, det skrev du også. Men jeg kan ikke se, hvorfor det er så vigtigt, OM det måske er en af dem, der har/

KATRINE: Nej, men det er også bare mig, der synes, at det er lidt vigtigt at finde ud af, HVORFOR Ellas skinneben er brækket midt over, fordi når sådan noget SKER, så har jeg det nok lidt sådan, at så er det måske meget godt at finde ÅRSAGEN til det, så man kan tænke lidt LÆNGERE næste gang og undgå at lave samme fejl.

KASPER: Jeg er helt enig.

KATRINE: Og som jeg OGSÅ skrev til jer, så var hun HELDIG, at det var benet det gik ud over, hun kunne lige så godt være landet på sit hoved eller sin nakke, og så ville det have været en helt anden snak vi havde nu.

Pause

KASPER: Vi kan jo meget hurtige blive enige om, at den næste gyngende vi hænger op bliver hængt op på en anden måde som/

KATRINE: Jeg har altid syntes, at det var et dumt sted at hænge den gyngende, og det har VI også talt om, men... ja, så kunne jeg jo bare have forbudt hende at bruge den, men jeg vil jo heller ikke være sådan en overbeskyttende mor, vi kan jo heller ikke gå og pakke vores børn ind i vat hele tiden.

KASPER: Nej, det kan vi ikke. Selvom vi har lyst til det.

IVAN: Jeg har nu ikke tænkt så meget over, om det var et dumt sted at have gyngende. Du har jo helt klart været den af os, der har været mest nervøs ved at bruge den/

KATRINE: Fordi gyngende er pisse farlige, hvis de ikke er lavet ordentligt.

Kort pause

IVAN: Nu var det egentlig ikke meningen, at det skulle handle så meget om gyngende.

KASPER: Nej, men det er jo nok meget godt lige at få talt om.

IVAN: Du hængte den op, og der er sket det, der er sket og... Katrine sendte nogle sms'er, og det skulle hun måske have ventet lidt med, fordi det nok kom ud på en... Men vi vidste jo heller ikke at benet var brækket på det tidspunkt. Ella lå bare og skreg.

KASPER: Ja.

Kort pause

IVAN: Det vi bare ikke forstår, Kasper... Grunden til at vi har brug for at tale med dig... Hvis det var MIG, der havde hængt den gyngende op, og Sebastian var faldet ned med den og havde brækket benet,

så var jeg nok... ja, så var jeg sgu gået ned til jer og havde sagt undskyld. Og det var et UHELD, men hvis det var MIG, så havde jeg sgu følt at... ja, så havde jeg sgu haft det pisse dårligt med mig selv, så havde jeg nok følt, at det var mit ANSVAR på en eller ande måde, så havde jeg nok brug for at se jer i øjnene og sige, at det her er jeg virkelig ked af. Selvom det var et uheld.

KASPER: Okay. Og det synes I ikke, at jeg har sagt? Det er det det handler om?

Kort pause

Okay. Så det I gerne vil have er, at jeg siger undskyld. I synes, at det er min skyld.

IVAN: Nej ikke på den måde, men hvis det var mig, der havde gjort det, så HAVDE jeg sgu følt et... et ANSVAR, så havde jeg sgu brug for, og det er jo bare MIG, men så havde jeg nok brug for at få det SAGT til jer og lige se til Sebastian eller et eller andet.

KASPER: Okay.

Kort pause

Den sms du sendte til Sofie efter det var sket, hvor du skrev/

IVAN: Det er også dumt, at det skal handle om de sms'er.

KASPER: Ja men du nævnte du dem selv før, så det vil jeg godt lige tage op. Men den sms hvor du skrev: "Ella er faldet ned med gyngen. Du har ikke hængt den ordenligt/

KATRINE: Nej, det skrev jeg ikke. Jeg skrev "DEN har nok ikke hængt ordentligt", fordi det var det, jeg troede på det tidspunkt, jeg må indrømme, jeg gik ikke hen og så på GYNGEN, da Ella lå og skreg på jorden.

KASPER: Nej, selvfølgelig. Men den sms følte jeg jo i den grad virkelig anklagede MIG. DU har hængt den gyng forkert op.

KATRINE: Det var ikke sådan jeg skrev det.

KASPER: Nej det var det så ikke, men det var sådan jeg læste den. Og du sendte den selvfølgelig også til Sofie og ikke til mig/

KATRINE: Ja. Og da du så skriver tilbage med: "Kære Katrine, jeg er ked af at høre, at Ella har slået sig. Gyngen er hængt op efter bedste evne" det... det synes jeg fandeme var et VATTET svar at få.

KASPER: Okay.

KATRINE: Og da jeg så skriver til dig, at benet ER brækket, så skriver du tilbage: "Øv. Hvad så?"... Øv?... "Øv", det er når Netto er lukket og du mangler mælk, "øv" det er ikke, når en lille piges ben er brækket. Og der fik jeg det sgu bare sådan... ja... FUCK dig, så.

KASPER: Okay?

KATRINE: Ja.

Pause

KASPER: Jeg kan godt forstå, at du er ked af det, der er sket. Vi er også kede af det. Og det har jeg også sagt.

IVAN: Ja.

KASPER: Jeg hængte gyngen op, og det var mig, der skulle sørge for, at det blev gjort ordentligt. Og det blev det. Hvis den var faldet ned, fordi den ikke var hængt ordentligt, så HAVDE det været mit... "ansvar", hvis det er det ord I gerne vil have jeg bruger. Men det var ikke det, der skete, så det kan jeg ikke sige undskyld for.

IVAN: Det var et uheld det, der skete og/

KATRINE: Hvis jeg kommer til at stikke en finger i øjet på Ivan, så siger jeg jo også undskyld, selvom det ikke var med vilje.

KASPER: Ja men sådan er vi jo så forskellige. Men som sagt, jeg havde "ansvaret" for at gyngen blev hængt ordentligt op til det formål, som den skulle bruges til, og det blev den. Men hvad der måtte ske med den derefter, kan jeg jo ikke stå til regnskab for. Og HVAD der er sket med den, ved vi ikke. Eller jo, du mener så, at det er vores gæster, der har ødelagt den.

KATRINE: Hvis Ella var faldet ned, fordi hun ikke kunne finde ud af at holde fast i gyngen, så havde det KUN været vores ansvar, men Ella brækkede benet fordi gyngen knækkede. Fordi den var ØDELAGT af en eller anden stiv idiot.

KASPER: Og det mener du er mit ansvar?

KATRINE: Jeg kan ikke se, at det ER anderledes.

Kort pause

KASPER: Så fordi jeg har hængt den op, så er det med andre ord også mit job at holde øje med den tiden derefter? ... Det kan jeg jo ikke.

IVAN: Nej. Selvfølgelig ikke.

KATRINE: Men så er det jo heller ikke så skide smart at hænge en gyng op, som er fin indtil en vis grænse, men derefter så bliver den bare PISSE farlig. Når man ikke gider holde øje med den.

KASPER: Nej. Og det ved vi så nu.

Kort pause

Jeg har sagt, at jeg er ked af det, der er sket. Det håber jeg, at du kan mærke, at jeg mener.

KATRINE: Selvfølgelig, du er jo ikke psykopat.

KASPER: Nå. Tak.

KATRINE: Nej nej men selvfølgelig er du ked at det. Selvfølgelig.

KASPER: Okay. Det er jeg glad for, at du siger.

Kort pause

Så det, det handler om, er måske mere dårlig kommunikation?

IVAN: Ja, det kan man vel godt sige.

KASPER: Det er også dumt at kommunikere over sms'er.

IVAN: Ja, de kan jo læses på mange forskellige måder og... misforstås.

KASPER: Præcis, man kan komme til at læse noget ind i det, som ikke er der. Jeg er virkelig IKKE god til sms'er, det vil jeg gerne indrømme, det er jeg ikke. Jeg er ked af, hvis I føler, at jeg har... UDTRYKT mig dårligt.

KATRINE: Okay.

IVAN: Men du har jo også skrevet, at du var ked af det, det HAR du jo.

KASPER: Men I har så ikke følt, at jeg mente det. Eller, ikke "mente" det, men I havde brug for at høre mig sige det og ikke få det i en sms.

Pause

KATRINE: Jeg er ked af, hvis mine sms'er lød hårde.

KASPER: Men jeg kan godt forstå, hvordan du mente dem nu. Det skal du ikke undskylde for. Jeg kan rigtig godt forstå dig. Og man står i en situation, hvor ens barn er kommet til skade og... man ikke ved, hvad der sker. Det er jo virkelig ikke rart.

IVAN: Nej. Man ville bare ønske, at man kunne tage den for dem.

KASPER: Ja.

Pause

Nå...

IVAN: Det blev en lang snak.

Kort pause

Jeg er virkelig glad for, at vi fik snakket om det og... Igen, det er jo ikke fordi, at vi synes, at du har... at du skal have skylden for det. Du har hængt gyngen op og... så skete der det, der skete, og det var noget...

KASPER: Noget lort.

IVAN: Ja.

KASPER: Og næste gang så laver vi en bedre gyng. Som kan holde til stive idioter også.

IVAN: Ja.

Ivan og Kasper griner kort og akavet. Ivan kigger på Katrine

Hvordan... hvordan har du det?

KATRINE: Jeg har det okay. ... Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal sige.

KASPER: Det er også helt i orden.

Kort pause

IVAN: Men måske vi så skal/

KATRINE: Jeg er, øhm... Der er stadig et eller andet, der sidder i mig, som jeg ikke helt kan slippe. Det øhm... Det er jo bare mit problem.

KASPER: Det er også okay.

KATRINE: Jeg... Jeg har hørt, hvad du har sagt og jeg er... jeg er stadig vred.

KASPER: Okay?

KATRINE: Jeg er vred på dig. Men det er jo bare mit problem.

KASPER: Du må gerne være vred på mig.

Kort pause. Katrine kan ikke få sig selv til at se på Kasper

KATRINE: Jeg forstår bare ikke... vi har snakket om det, og jeg føler mig lidt dum nu, for det er som om, at der er blevet sagt noget, som jeg ikke har HØRT så, men... Du mener virkelig ikke, at du har noget som helst ansvar for det, der er sket, og det kan jeg ikke rigtig...

Kasper rykker lidt rundt på skamlen

KASPER: Jeg kan godt sige undskyld. Hvis det er det der skal til, for at du kan komme videre med det.

KATRINE: Men du siger det jo ikke.

KASPER: Jeg kan godt sige det, hvis det er det du vil have.

KATRINE: Jeg tror bare, at vi skal lade den ligge her.

Pause

KASPER: Jeg er virkelig ked af det, der skete. Jeg er ked af, at Ella har brækket sit ben. ... Tror du på hvad jeg siger?

KATRINE: Ja. Ja.

Pause. Katrine kigger Kasper direkte i øjnene

IVAN: Skal vi ikke sige tak for i aften?

KATRINE: Jo.

Kort pause. Kasper rejser sig

KASPER: Tak for i aften.

IVAN: Selv tak, Kasper. Du må hilse dernede og... Du får sgu lige en krammer. Vi er sgu nødt til lige at...

KASPER: Selvfølgelig.

De krammer

KATRINE: Hils Sofie.

KASPER: Det skal jeg nok.

IVAN: Vi ses i gården.

KASPER: Vi ses rundt omkring.

Kasper tager sko på. Ivan åbner køkkendøren

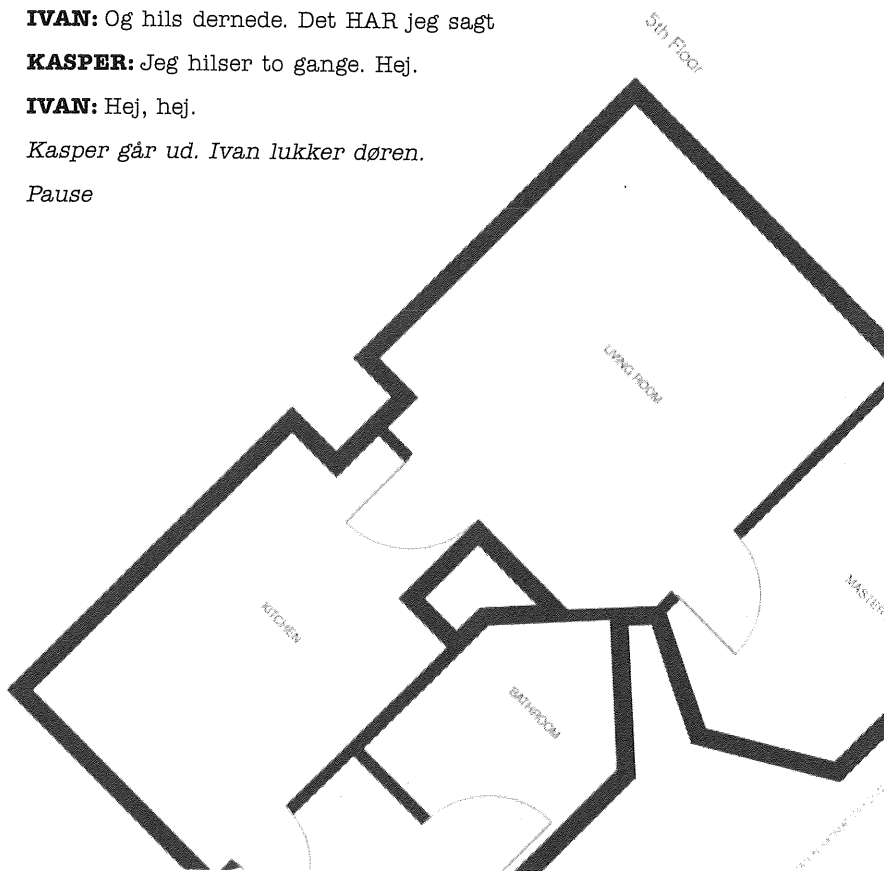
IVAN: Og hils dernede. Det HAR jeg sagt

KASPER: Jeg hilser to gange. Hej.

IVAN: Hej, hej.

Kasper går ud. Ivan lukker døren.

Pause

Scene 10: GÅRDFESTEN

Sensommer/efterårsfest i gården. Kenneth, Ivan og Kasper står ved grillen. De drikker øl. Sebastian er i sandkassen. Sofie sidder tæt ved. Katrine sidder for sig selv med et glas hvidvin. Brugte tallerkener og halvtømte salatskåle står på bordene. Bagdøren er på krog. Gyngen er væk, men der hænger stadig noget af wiren i træet. Et halvfyldt børnesoppebasssin står midt i det hele

IVAN: Hvad så? Var der nogen, der så kampen i går?

KENNETH: Nej/

KASPER: Jo.

IVAN: Så du den?

KASPER: Jeg så den - jeg er stadig rystet.

IVAN: Du er Brøndbymand, 'ing

KASPER: Det kan jeg desværre ikke løbe fra.

IVAN: Så svar mig lige på det her: Hvad skete for Makienok?

KASPER: Jamen... jeg er flov.

IVAN: Jamen hvad fanden skete der, Kasper?

KASPER: Værst tænkelige sæsonpremiere.

IVAN: Værst tænkelige?! Han brændte alle chancer!

KASPER: Men du har ret, du har ret, det var skidt.

IVAN: Hvad skete der, hvad fanden LAVEDE han?!

KASPER: Det er sgu nok meget godt, at han ikke røg til Premiere League.

IVAN: Premiere League?! Det kan han da godt glemme alt om nu.

KASPER: Er du FCK, Ivan?

IVAN: Nejnejnej, jeg holder ikke med noget hold.

KASPER: Du holder bare med dem, der vinder?

IVAN: Jeg holder med Landsholdet!

KASPER: ALLE holder med landsholdet!

KENNETH: Så er vegetarpølsen klar.

KASPER: Det er mig.

Kasper tømmer sin øl og henter sin tallerken

IVAN: Så du kampen, Kenneth?

KENNETH: Igen: nej.

IVAN: Nåhnej, det er rigtigt, du er håndbold.

KASPER: Det mener du ikke, Kenneth?

KENNETH: Jeg synes, at fodbold er ude af proportioner.

KASPER: Kenneeeeth/

IVAN: Kenneeeeth, det er Superligaen, det er vigtigt.

KASPER: Siger manden, der ikke holder med noget hold.

KENNETH: Det har aldrig rigtig fænget mig.

KASPER: Men det gør håndbold?

IVAN: Du ser da også håndbold.

KASPER: Ja, når der ikke er andet, når det er Landsholdet

SOFIE: Hvorfor skal I altid snakke om sport? Hvorfor ender det altid med, at vi snakker om sport?

KASPER: Du behøver da heller ikke snakke med.

SOFIE: Vi gider ikke snakke om sport, vel Katrine?

KATRINE: Jeg er ligeglad. Jeg drikker hvidvin.

IVAN: Er der flere øl i kælderen?

KENNETH: Nej.

IVAN: Er der ikke?

KASPER: Christian har jo været i dem.

IVAN: Gud ja, hvad er der blevet af Christian?

KASPER: Han gik op.

IVAN: Var han fuld?

KENNETH: Han var ikke ædru.

IVAN: Han gik sgu også godt til den.

KASPER: Det tror jeg på.

IVAN: Jeg har aldrig set ham sådan før.

KENNETH: Han gik til den.

Kristian kommer om i gården. Han har to rammer øl under armen

KASPER: Hej Kristian?

IVAN: Hej Kristian

KRISTIAN: Hej, hej.

KASPER: Jeg troede ikke I kom.

KRISTIAN: Nej, jeg fik tidligt fri.

IVAN: Det var da hyggeligt, kom og slå dig ned.

KASPER: Kom og sæt dig. Der er stadig mad tilbage.

IVAN: Ja, tag noget salat, Kristian, der er masser af salat. Jeg ved ikke om der er flere pølser, har vi flere pølser, Kenneth?

KENNETH: Vi har flutes.

IVAN: Skal vi smække et flute på til dig?

KRISTIAN: Ellers tak. Jeg har spist.

KASPER: Det er ellers nu, de er gode, ikke Ivan?

IVAN: Jo, kullene er skide gode nu. Skal du ikke have et flute?

KRISTIAN: Det er okay, jeg tager bare en øl. Nogen der vil have?

IVAN: Jo tak.

KASPER: Gerne, hvis du byder.

KRISTIAN: Jeg har to rammer mere deroppe.

IVAN: Har I holdt fest?

KRISTIAN: Neeej, det er bare nogle rester.

Kristian river øl fri og giver dem til Kasper og Ivan

Hvad med dig øh...?

KASPER: Kenneth.

KRISTIAN: Kenneth, bestyrelses-Kenneth, yes, vil du have?

KENNETH: Tak, men jeg har.

IVAN: Det er ikke stadig den første, vel? Ej, Kenneth, er det stadig den første?

KENNETH: Jo.

KASPER: Kenneeeth/

IVAN: Kenneeeth.

KENNETH: Jeg har også drukket vin.

KASPER: Nej, nu må du sgu komme lidt ind i kampen, Kenneth.

IVAN: Du kan da ikke stå og drikke varm øl, Kenneth.

Kristian river en øl fri og kaster den til Kenneth

KENNETH: Tak.

SOFIE: Hov. Så er der vist en der skal tisse

KASPER: Behøver du råbe det hver gang, kan du ikke bare gå ind? Nej, ikke røre, du, hør hvad jeg siger, den er meget varm. Gå over til mor.

IVAN: Han synes nok den er lidt spændende.

KASPER: Det gør han. Nej, du må altså ikke, Sebastian, du kan brænde dig.

SOFIE: Kom over til mig, Basse, kom her, over til mor

Kasper rejser sig og bærer Sebastian over til Sofie

KASPER: Det er også ærgerligt Ella ikke her til at lege.

SOFIE: Ja, hvor er hun? Vi har jo slet ikke set hende i gipsen.

IVAN: Hun er hos Katrines forældre i aften. Hun får den af om en uge.

KASPER: Nå for søren, allerede?

IVAN: Så er der gået otte uger.

KASPER: Det bliver da godt.

IVAN: Ja, det bliver rigtig fedt.

SOFIE: Øv, så når Sebastian nok ikke at tegne på den. Det havde han ellers glædet sig meget til.

IVAN: Nej, det må nok blive næste gang. Ellers, forhåbentlig ikke

SOFIE: Nej

IVAN: Hun skulle faktisk have haft den af nu, men... de synes det var bedst, at hun gik med det en uge mere.

SOFIE: Nårh, det var synd. Hun er bare så sej. Lille pige.

IVAN: Ja hun har sgu været sej. Ikke noget brok overhovedet.

KATRINE: Bruddet var desværre ikke helet ordentligt til sidste røntgen. Skinnebensknoqlen flækkede jo næsten op på langs, så det tager lidt ekstra tid åbenbart.

SOFIE: Ja. Årh altså. Det er godt vores næste gynges bliver sat op på græsplænen, så de ikke kan komme så galt afsted, de små.

KRISTIAN: Faldt hun ned her i gården?

IVAN: Ja, vi har haft en gynges oppe lige dér.

KRISTIAN: Nå for pokker. Så faldt hun simpelthen af eller hvad?

KATRINE: Nej, gyngen faldt ned med hende. Den var desværre hængt sådan, at den wire den hang i savede sig selv over.

KRISTIAN: Nåh, for helvede. Sikke noget lort.

KATRINE: Ja.

KRISTIAN: Så har I vel klaget til butikken og alt det der?

KATRINE: Nej, den var hjemmelavet. Kasper havde lavet den.

KRISTIAN: Ups...

Kort pause

IVAN: Kenneth, ved du egentlig, hvornår gyngestativet kommer?

KENNETH: I næste uge.

KASPER: Jamen det er jo perfekt så.

SOFIE: Hørte du det, Basse? Nu kan vi snart gynge igen.

IVAN: Det bliver godt.

KATRINE: Ja. Det bliver dejligt. Så skal Ella jo bare lige lære at gå igen. Men hun slap for operationen. Det er jo altid noget.

Kort pause. Christian kommer ud af bagdøren og sætter sig på en bæk. Han er sløv og slap i kroppen - ligner han har brækket sig

KASPER: Hvad fa'en, Christian? Lever du endnu?

IVAN: Velkommen tilbage til overfladen.

CHRISTIAN: Tak. Tak.

IVAN: Vi havde sgu næsten opgivet dig.

CHRISTIAN: Nejnej, jeg skulle bare lige, øh...

KASPER: Er vi for højroastede? Larmer vi for meget?

CHRISTIAN: Nejnej, det er fint,

KRISTIAN: Vil du have en øl, Christian?

Christian ser op og opdager Kristian

CHRISTIAN: Hej Kristian.

IVAN: Kristian er kommet med friske forsyninger.

KASPER: Der er kolde pils. Kan du klare en mere?

CHRISTIAN: Neeeej...

KRISTIAN: Hvis du skal have, skal du skynde dig. Inden bestyrelses-Kenneth drikker dem alle sammen.

CHRISTIAN: Ja. Nej, det kunne godt være, jeg måske skulle holde en lille...

KASPER: Nu har vi ellers lige fået Kenneth med på vognen.

KRISTIAN: Du skal sgu ikke være asocial nu. Det er farligt at dehydrere.

KENNETH: Druk ER dehydrering.

KASPER: Shy.

KRISTIAN: Her, snup en kold. Du ligner en, der godt kunne trænge til det.

Kristian tager en øl, ryster den kort og hårdt og kaster den over til Christian, som kun lige akkurat griber den

IVAN: Han kan sgu stadig.

KRISTIAN: Godt grebet.

CHRISTIAN: Tak.

KRISTIAN: Så skåler vi.

Christian åbner sin øl. Den sprøjter ud over det hele

CHRISTIAN: Æææj

KASPER: Nej for pokker.

IVAN: Hovsa da.

KASPER: Ikke igen, Christian.

KRISTIAN: Har han gjort det før?

CHRISTIAN: Pis altså...

KRISTIAN: Hvor stiv er du, mand?

Sofie tager noget køkkenrulle fra bordet og tørrer ham

SOFIE: Her, nu skal jeg.

CHRISTIAN: Tak.

SOFIE: Øv, det er også på bukserne.

KASPER: Nu var du ellers lige blevet tør.

CHRISTIAN: Tak, Sofie.

SOFIE: Åh, du er helt våd over det hele, din stakkel.

KRISTIAN: Hvad, skal hun også bøvsse dig af, Christian?

CHRISTIAN: Tak Sofie, jeg... klarer den herfra.

SOFIE: Jeg tager lige noget mere, det er helt vådt det her.

IVAN: Du skal lige huske at prikke den lidt først, Christian, så eksploderer den ikke.

KASPER: Ja, du skal lige sådan tromme lidt på låget, før du åbner den.

KENNETH: Den handling gør hverken fra eller til.

KASPER: Nej, den er god nok, man skal bare lige sådan let banke lidt på/

KENNETH: Det frigiver boblerne og forøger trykket.

IVAN: Er det rigtigt? Jeg har ellers altid hørt, at man skal prikke den/

KENNETH: Det er en udbredt misforståelse.

KRISTIAN: Ølentusiasten Kenneth.

KENNETH: Almen viden.

SOFIE: Så. Sådan. Resten må lufttørre.

CHRISTIAN: Tak Sofie. Tak.

SOFIE: I står bare og glør, altså.

KRISTIAN: Skal vi også tørre ham om munden, eller hvad?

Sofie tager de brugte stykker køkkenrulle og rydder op

SOFIE: Jeg tror snart, at jeg går ind med Sebastian. Det er lige hyggeligt nok nu.

KASPER: Hey... hey?

SOFIE: Hvad?

KASPER: Det er jo bare lidt sjov altså.

SOFIE: Ja, men I er sjove.

KASPER: Hey...

SOFIE: Hey selv. Hold lige øje med ham, imens jeg går ind med det her.

Sofie samler nogle ting og går ind. Katrine tager mere vin

KASPER: Det kan godt være, det ender med, vi begge to skal sove i gården i aften, Christian.

KRISTIAN: Så kan I også holde hinanden varme.

IVAN: Vil du låne et par tørre bukser, Christian? Skal jeg smutte op efter et par tørre bukser til dig?

CHRISTIAN: Nej, taktak, det... det er igenting.

KRISTIAN: Han er fin, han skal bare have en ny øl. Her, prøv lykken
Kristian kaster en øl til Christian. Den rammer ham mere end han griber den. Kort pause

CHRISTIAN: Tak.

Han åbner den forsigtigt

KRISTIAN: Sådan, mand. Skål

KASPER: Skål

IVAN: Skål.

De drikker. Stilhed. Kristian får en sms. En mærkelig pibelyd høres. Kenneth stivner. Kristian kigger på sin iphone

KENNETH: Hvad var det?

KASPER: Øh, en sms

KENNETH: Nej, ikke det. Den lyd.

KASPER: Ja, en sms.

Christian rejser sig fra bænken. De hører lyden igen

KASPER: Dér Der var sgu noget, nu hørte jeg det også.

De bevæger sig lidt rundt og kigger. Christian kommer til at træde i soppebassinets kant, noget vand ryger ud og hans sko bliver våde

CHRISTIAN: Æææj...

KASPER: Ej, Christian, nu må du sgu lige...

IVAN: Er du okay, Christian?

CHRISTIAN: For helvede altså...

KRISTIAN: Sherlock for fanden, se hvor du går.

CHRISTIAN: Hvad?

KRISTIAN: Du er sgu da lidt af en vandhund i aften.

CHRISTIAN: Hva'?

KRISTIAN: Ja du jokker rundt i det hele.

CHRISTIAN: Vil du sige noget?

KRISTIAN: Hvad?

CHRISTIAN: Vil du, vil du sige noget?

KRISTIAN: Næ.

CHRISTIAN: Hva'?

KRISTIAN: Nej, men måske du skulle sætte dig ned.

CHRISTIAN: Hva'

KRISTIAN: Måske du skulle sætte dig/

CHRISTIAN: Hold din kæft. Hold din kæft!

KRISTIAN: Hey, rolig, mand.

CHRISTIAN: Hold din kæft

KRISTIAN: Slap dog af.

CHRISTIAN: Hold KÆFT!! HOLD KÆFT!!

KRISTIAN: Slap dog af, mand, du er jo pisse stiv.

Kort pause. Sofie stikker hovedet ud af døren

SOFIE: Kasper? Jeg går lige op og gør klar, så han er lige til at smide i seng, okay?

KASPER: Okay.

SOFIE: Holder du øje med ham?

KASPER: Ja.

SOFIE: Men holder du øje?

KASPER: Ja. Ja.

Sofie går ind igen. Pause

IVAN: Nåh... men det kunne være vi måske skulle til at sige tak for i aften, eller... det ved jeg ikke.

KENNETH: Det kunne godt være.

KRISTIAN: Børn og fulde folk skal jo i seng.

CHRISTIAN: Hvad?

KRISTIAN: Jeg sagde ikke noget til dig. Mumler: Møgsvin.

CHRISTIAN: Hva'?

KASPER: Hey.

KRISTIAN: Ikke noget.

KASPER: Ikke mere nu.

CHRISTIAN: Sagde du noget?

KRISTIAN: Nej. Mumler: Møgsvin.

CHRISTIAN: Hva'?

KASPER: Stop.

KRISTIAN: Jaja. Mumler: Møgsvin.

Christian farer pludseligt efter Kristian

KASPER: Hey

IVAN: Hvad fanden

CHRISTIAN: HOLD KÆFT

KASPER: Hey rolig

KRISTIAN: MØGSVIN

CHRISTIAN: HOLD KÆFT

Christian og Kristian slås akavet. Katrine kommer til at grine

KASPER: Drengene for helvede

IVAN: Ej, hold nu op

KASPER: Slap af for helvede

IVAN: Stop nu

*Kristian får skubbet til Christian, så han falder ned i soppebassinet.
Kort pause. Christian rejser sig gennemblødt op*

KASPER: Hvad fanden sker der for jer?

KRISTIAN: Det var sgu da ham

KASPER: VAR det det?

IVAN: Er du okay, Christian? Christian, er du okay?

Christian kigger ikke på dem, og går mod bagdøren

KRISTIAN: Fede nar.

KASPER: Så stopper du

KRISTIAN: Han smadrede min hoveddør

KASPER: STOP, sagde jeg.

IVAN: Christian? Christian, vent nu lidt, vent nu lige lidt.

*Christian tager døren af krog og går ind. Ivan går efter ham og når
at gribe døren inden den smækker i*

KASPER: Lad ham gå. Ivan?

IVAN: Nej.

KASPER: Lad ham nu bare gå.

*Ivan går ind. Døren smækker. Kasper går hen til Sebastian, som
sidder i sandkassen. Sebastian piber lidt. Kristian ser flov ud*

KASPER: Er du okay, lille mand? Blev du bange? ... Det er okay,
skat, der skete ikke noget. Kom her. ... Det var bare et uheld.

KRISTIAN: Blev han meget forskrækket?

KASPER: Hvad tror du selv? ... Kenneth, øh... sorte sække?

KENNETH: I kælderens.

KRISTIAN: Skal jeg hjælpe?

KASPER: Dem kan jeg sgu godt hente selv. Du kan samle bestikket ind.

KRISTIAN: Ja. Ja.

Kasper går mod bagdøren. Kristian går hen til bordet. En høj pibelyd høres. Alle standser op

KASPER: Det dér var ikke en kat.

KENNETH: Nej, det var det ikke.

Kenneth kommer hen til Kasper

KASPER: Det er herover. Det kommer herfra et eller andet sted.

KENNETH: Bagved kompostcontaineren?

KASPER: Tror du?

De kigger. Kasper opdager at Sebastian er gået ud af sandkassen

KRISTIAN: Hvad er det I kigger efter?

KENNETH: En rotte.

KRISTIAN: Fuck...

KASPER: Hvor skal du hen, Basse? Nej, bliv lige i sandkassen.

KRISTIAN: Kan du se noget? Er den dér?

Rotten Skriger. Kenneth, Kristian og Kasper springer tilbage

Ad! Fuck, Fuck!

KENNETH: Uhh!

KASPER: Hvad, Hvad?!

De kigger alle på rotten. Katrine rejser sig. Rotten skriger

KASPER: Hold kæft, den er stor

KENNETH: Ja.

KRISTIAN: Fuck, den er klam

KASPER: Den ser sgu da mærkelig ud.

KRISTIAN: Fuck, hvor siger den klamt

KASPER: Prøv lige at se den, Kenneth.

KENNETH: Jeg har set den før.

KASPER: Den er sgu da syg eller et eller andet

KRISTIAN: Kan rotter virkelig sige sådan?

KENNETH: De kan også hvæse.

KASPER: Hvad gør vi?

KRISTIAN: Skal vi ikke ringe efter nogen?

KENNETH: Jo.

KASPER: Den bevæger sig ikke. Den er sgu da syg eller et eller andet.

KRISTIAN: Den er eddermame klam

KASPER: Hvad gør vi? Vi kan vel ikke bare lade den ligge?

Rotten skriger, de hopper tilbage

KENNETH: Åhh

KRISTIAN: Ad, den flytter på sig, den flytter på sig

KENNETH: Ja

KASPER: Hvad gør vi, Kenneth?

KENNETH: Jeg ved det ikke, jeg ved det ikke

*Sebastian går ud af sandkassen igen. Kasper løber efter en spade.
Ivan kommer ud af bagdøren*

IVAN: Hvad sker der?

KASPER: Nej, Basse, BLIV hvor du er

KRISTIAN: Der er en rotte

IVAN: Hvor?

KRISTIAN: Dér

KENNETH: Hvad gør du, Kasper?

KASPER: Henter en spade, luk døren, Ivan

IVAN: Ja

KASPER: Nej, Sebastian, ikke hen til grillen, bliv nu hvor du ER

Kasper kommer tilbage med en spade. Ivan ser på rotten

KRISTIAN: Hvad har I tænkt jer at gøre?

KASPER: Sebastian, nej, du må ikke, den er varm

IVAN: Fuck, hvor er den ulækker

KRISTIAN: Ja

KASPER: Katrine, kan du ikke lige holde øje med ham?

Katrine står bare. Hun ser lamslået ud

KATRINE: Ivan?

Rotten bevæger sig igen og skriger

KRISTIAN: FUCK!

KENNETH: Åhh

IVAN: Skal jeg hente noget vi kan fange den med?

KASPER: Gå lige til side

KENNETH: Hvad vil du?

IVAN: Skal jeg ikke hente en spand?

KRISTIAN: Nejnejnejnej/

KASPER: Gå tilbage, Kenneth

KENNETH: Hvad har du tænkt dig?

KRISTIAN: Ej, det er for ulækkert

KATRINE: Ivan?

KASPER: Sebastian, NEJ Katrine, TAG ham lige

Rotten springer frem mod Kenneth. Kenneth skriger

KRISTIAN: FUCK

IVAN: ÅÅH

KENNETH: AHHR

KRISTIAN: Den er jo sindssyg

KENNETH: AHHR, få den væk, få den væk

IVAN: Slå den! Slå den !!

Sebastian er helt tæt på grillen nu. Det ligner Katrine vil gøre noget, men hun kan ikke. Kenneth slår efter rotten med kosten, imens han springer rundt. Rotten følger efter ham. Han taber kosten. Kristian og Ivan ved ikke hvad de skal gøre, de står bare og skriger. Kasper kommer hen med spaden og slår efter rotten. Kenneth tager spaden og får givet rotten et hårdt slag. De andre springer til side. Rotten ligger livløs, men Kenneth slår videre, igen og igen. De andre ser chokerede på ham. Pludselig standser Kenneth op. Han er forpustet. De ser på rotten. Den er fuldstændig slået i stykker. Kenneth smider spaden fra sig. Kort pause

KATRINE: Næsten uhørligt: Ivan?

Sebastian griner højt. Ivan kigger på Katrine og Sebastian

IVAN: KATRINE!

Katrine bliver stående. Kasper, Kenneth og Kristian kigger derover. Sebastian skriger. Grillen vælter ned over ham.

*Det trykte manuskript er forkortet af **Kasper Sejersen***

Dramatiker
**CAROLINE MALLING
JØRGENSEN**

Instruktør
CASPER SEJERSEN
Scenograf
CARIN GILLE

Medvirkende
ULIE BUCH-HANSEN
ULRIK WAARLI GRIMSTAD
SHELLY JACQUELINE LEVY
JENS ALEXANDER KEPNY
KRISTENSEN
ANDERS MANLEY
DAVID ELNEBO POLMER
ANDERS AAMODT

Producent
Ebba Bertelsen
Produktionsleder
Kent Stensgaard
Dramaturg
Lise Sofie Houe
Voice coach
Nini Matessi Schou
Markedsføring
Emilie Brøgger Jensen
Simon Fernando
Forestillingsleder
Louise Münzberger
Rekvisitør
Mette Nørhede
Sminke/mask
Jenni Koch
Teknisk Ansvarlig
Kim Glud
Snedker
Bent Ejvind Sørensen
Kostumer
Henny Andersen

Urpremiere
Aarhus Teater
Studio
15. november 2014

Forestillingens varighed
80 minutter (uden pause)

Forestillingen spiller
også i København på
Teater V
9. - 17. januar 2015

Forestillingsfotos
Anna Marín Schram
Programlayout
Jørn Moesgård AS
Tryk
AKAPRINT/EJ Graphic

TAK TIL
Børnehuset Kirkedam
Andelsboligforeningen
Stadion Allé 6
Mathias Nilsson

Caroline Malling Jørgensen er uddannet fra Dramatikeruddannelsen ved Aarhus Teater i 2010. Med et særligt blik for hverdagens absurditeter skriver hun sin dramatik ud fra egne iagttagelser og erfaringer. Tidligere i år havde hun stor succes med *KVINDER* på Teatret Svalegangen, og sideløbende med *ANDEL* kan hendes dramatik opleves på Teater Katapult i forestillingen *RESTER AF ALICE*. Caroline Malling Jørgensen har undervejs i sin karriere vundet flere konkurrencer i ny dramatik og desuden fået tildelt Danske Dramatikers Talentpris.

AARHUS TEATERS

FONDE, SPONSORER OG SAMARBEJDSPARTNERE

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond
Nykredits Fond

FORESTILLINGSPONSOR

Vilhelm Kiers Fond

MEDIEPARTNER

Jyllands-Posten

LEVERANDØRSPONSORER

Kvadrat

EVENTPARTNERE

Søren Jensen,
Rådgivende Ingeniørfirma
Stibo A/S
Martin Professional ApS

Læs mere på AARHUSTEATER.DK
under Særligt for sponsorer

KULTURMINISTERIET STØTTER
AARHUS **TEATER**

SAMARBEJDSPARTNERE

Advokatfirmaet Energi & Miljø
AFA JCDecaux as
AKAPRINT/EJ Graphic
Bravida Danmark A/S
C.F. Møller A/S
Danmon Systems Group A/S
Dansk Administrationscenter A/S
Danske Bank
Delacour
El:Con
Enemærke og Petersen a/s
Epinion
Handelsbanken
Harboe Skilte A/S
Heyday aps
Holst, Advokater
Hustømmerne A/S
JKS A/S
Jyske Bank
Jørn Moesgård as
EY
Lindpro A/S
Malerfirma Dalsgaard og Co.
Mangaard Travel Group
Nordea
Nykredit
PWC
Schouw & Co.
Spar Nord Bank
Stark
Aarhus Havn

Anders Manley
Jens Alexander Kepny Kristensen
Anders Aamodt
Julie Buch-Hansen

at
AARHUS TEATER